

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200679
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4019200679.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Lenky Kostolanskej a JUDr. Dany Kálnayovej, v právnej veci žalobcov: 1/ E.. L. P. G., nar. XX. XX. XXXX, J. XX/XX, U. A., 2/ H.. E. P., H., nar. XX. XX. XXXX, J. XX/XX, U. A., zastúpených JUDr. Marekom Laktišom, advokátom, Mariánska 8, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova tr. 69, Nitra, za účasti pribratých účastníkov konania: 1/ S. R., U. ul. XX/XX, U. A., 2/ E.. I. R., U. K.. XX/XX, U. A., oboch zastúpených Mgr. Richardom Kováčom, advokátom, Družstevná 23, Horné Lefantovce, 3/ E. G., T. 417/18, F., 4/ E. U., H. ul. XX/XX, U. A., 5/ E. D., S. XX, F., 6/ E. I., U. ul. XXX/XX, U. A., 7/ Q. I., H. Q. XXX/X, R. - Z., 8/ E. R., J. ul. XX/XX, U. A., 9/ C. T., F. XX/X, F., 10/ Obec Horné Lefantovce, Farská ul. 25/13, Horné Lefantovce, o správnej žalobe zo dňa 20. 12. 2019 proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/041237-002 zo dňa 21. 10. 2019, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2019/041237-002 zo dňa 21. 10. 2019 ako i rozhodnutie Obce Horné Lefantovce č. SP o184/2015-051-Po zo dňa 19. 06. 2019 a v e c v r a c i a Obci Horné Lefantovce na ďalšie konanie.

Súd p r i z n á v a žalobcom v 1/ a 2/ rade proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Pribratým účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že dňa 06. 05. 2015 podali stavebníci S. R. a manželka I. na Obec Horné Lefantovce (ďalej aj stavebný úrad alebo správny orgán prvého stupňa) žiadosť o vydanie stavebného povolenia pre stavbu „rodinný dom“ v rozsahu rodinný dom, elektrická prípojka, plynová prípojka, vodovodná prípojka a kanalizačná prípojka na pozemku parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A..

V administratívnom spise sa nachádza i LV č. XX zo dňa 19. 03. 2015 (podľa ktorého vlastníckmi pozemku parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. sú S. R. a manželka I.), kópia katastrálnej mapy zo dňa 19. 03. 2015 (na parc. č. XXX/XX, XXX/XXX v katastrálnom území U. A.), vyjadrenie spoločnosti Záposloslovenská distribučná, a.s. zo dňa 30. 03. 2015 k projektovej dokumentácii na stavbu rodinného domu a novej elektrickej prípojky na parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A., stanovisko Okresného úradu Nitra odbor pozemkový a lesný zo dňa 23. 03. 2015, v ktorom súhlasil s navrhovaným zámerom stavby na poľnohospodárskej pôde za dodržania tam uvedených podmienok.

Obec Horné Lefantovce vydala vyjadrenie č. 184/2015-1 zo dňa 11. 05. 2015 (o tom, že stavba rodinného domu na parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. je v súlade s územným plánom obce a nie je

v rozpore s verejnými záujmami) a súhlas zo dňa 11. 05. 2015 na povolenie stavby malého zdroja znečisťovania ovzdušia (stacionárne spaľovacie zariadenie - závesný kondenzačný kotol na palivo zemný plyn).

2. Obec Horné Lefantovce ako miestne a vecne príslušný stavebný úrad vydala rozhodnutie dňa 27. 05. 2015, ktorým vyzvala stavebníkov na doplnenie predloženej žiadosti o vydanie stavebného povolenia o podklady uvedené v predmetnom rozhodnutí a súčasne konanie prerušila. Následne bolo stavebnému úradu predložené vyjadrenie Okresného úradu Nitra odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia zo dňa 04. 06. 2015 (v ktorom súhlasil s vydaním stavebného povolenia na stavbu rodinného domu za tam uvedených podmienok) a zo dňa 05. 06. 2015 (v ktorom súhlasil s umiestnením a realizáciou stavby podľa dokumentácie z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny), rozhodnutie č. 184/2015-3 zo dňa 23. 06. 2015 (ktorým obec Horné Lefantovce vyhovelá žiadosti stavebníkov a povolila zriadenie vjazdu z miestnej komunikácie parc. č. XXX/XX na pozemok parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A.), súhlas zo dňa 15. 07. 2015 na povolenie stavby malého zdroja znečisťovania ovzdušia (prikurovanie - stacionárne spaľovacie zariadenie: kozub na pevné palivo).

Po doplnení vyššie uvedenej žiadosti zo strany stavebníkov vydal správny orgán prvého stupňa oznámenie zo dňa 08. 07. 2015 označené ako „oznámenie o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní a upustenie od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania“ v znení opravy zrejmej chyby v písaní zo dňa 14. 07. 2015. Uvedeným oznámením správny orgán prvého stupňa oznámil účastníkom stavebného konania a dotknutým orgánom začatie stavebného konania s tým, že účastníci konania môžu svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia, inak k nim nebude prihliadnuté a v tejto lehote môžu oznámiť svoje stanoviská i dotknuté orgány. Zároveň uviedol, že do podkladov je možné nahliadnuť na Spoločnom obecnom úrade so sídlom na Mestskom úrade v Nitre v čase určenom v predmetnom oznámení.

3. Dňa 17. 07. 2015 boli správne orgánu prvého stupňa doručené námietky a pripomienky žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade zo dňa 17. 07. 2015, čomu predchádzalo spísanie záznamu o nazretí do spisu dňa 15. 05. 2015. Ďalšie námietky a pripomienky žalobcov v 1. a v 2. rade boli doručené stavebnému úradu dňa 21. 07. 2015.

4. Stavebný úrad vydal stavebné povolenie pod č. SP o184/2015-008-Po zo dňa 07. 08. 2015, ktorým podľa § 39 a § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov povolil stavbu „Rodinný dom“ v rozsahu stavby SO 01 - Rodinný dom, SO 02 Splašková kanalizácia - do žumpy, SO 03 - Vodovodná prípojka, SO 04 - Elektrická prípojka a SO 05 - Plynová prípojka na tam uvedených pozemkoch v katastrálnom území U. A.. Pre umiestnenie a uskutočnenie stavby stanovil podmienky a súčasne rozhodol o námietkach, pripomienkach a podmienkach účastníkov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu (stavebnému povoleniu) podala žalobkyňa v 1. rade odvolanie zo dňa 07. 09. 2015 a žalobca v 2. rade podal odvolanie zo dňa 23. 09. 2015, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2/2015/039579-002 zo dňa 20. 10. 2015 v znení opravy vykonanej dňa 26. 10. 2015 tak, že odvolania zamietol a rozhodnutie zo dňa 07. 08. 2015 potvrdil.

5. V spise sa nachádza rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 v znení opravného uznesenia č.k. 11S/277/2015-181 zo dňa 21. 11. 2017, ktorým tunajší súd zrušil rozhodnutie Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OVBP2-2015/039579-002 zo dňa 20. 10. 2015 v spojení s oznámením o oprave zrejmej chyby č. OU-NR-OVBP2-2014/039579-003 zo dňa 26. 10. 2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

6. Následne žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/010725-002 zo dňa 14. 02. 2018 zrušil rozhodnutie stavebného úradu, t.j. Obce Horné Lefantovce č. SP o184/2015-008-Po zo dňa 07. 08. 2015 a vec vrátil obci na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. S realizáciou stavby (rodinný dom - STL plynová prípojka, NTL plynový rozvod, domová kanalizácia - neverejná časť, žumpa, vodovodná prípojka, vodovodný rozvod) súhlasila spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. za dodržania tam uvedených podmienok, čo vyplýva z vyjadrenia zo dňa 10. 04. 2018.

8. Dňa 27. 04. 2018 stavebný úrad spísal zápisnicu z miestnej ohliadky stavby povolenej na základe stavebného povolenia č. SP o184/2015-008-Po zo dňa 07. 08. 2015, pričom bolo zistené, že na predmetnej stavbe neboli vykonávané žiadne stavebné práce od doby poslednej ohliadky.

9. Obec Horné Lefantovce podala vyjadrenie č. 184/2015-4 zo dňa 11. 05. 2018, v ktorom uviedla, že novostavba na parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. je v súlade s územným plánom obce a nie je v rozpore s verejnými záujmami.

10. Stavebný úrad vydal dňa 17. 05. 2018 oznámenie o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní a o upustení od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania k stavbe rodinného domu na pozemkoch parc. č. XXX/XX a č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. v rozsahu stavby: rodinný dom, splašková kanalizácia - do žumpy, vodovodná prípojka, elektrická prípojka - domová časť a plynová prípojka s tým, že stavebný úrad upustil od miestneho zisťovania a ústneho konania, nakoľko sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby. Stavebný úrad zároveň určil, že účastníci konania môžu svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr v lehote do 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia, pretože inak na ne nebude prihliadnuté, pričom v rovnakej lehote môžu svoje stanoviská oznámiť dotknuté orgány. Do podkladov rozhodnutia je možné nahliadnuť na Spoločnom obecnom úrade so sídlom na Mestskom úrade v Nitre v určených dňoch a hodinách.

Žalobcovia v 1. a 2. rade podali námietky v stavebnom konaní zo dňa 31. 05. 2018, pričom zároveň žiadali zastaviť stavebné konanie z dôvodu neúplnosti stavebnej dokumentácie a odstránenie nezákonne povolenej a postavenej stavby na pozemku parc. č. XXX/XX. Ďalšie vyjadrenie podali v podaní zo dňa 07. 06. 2018.

11. Obec Horné Lefantovce (ako príslušný stavebný úrad) vydala dňa 13. 07. 2018 oznámenie k ohláseniu drobnej stavby - plynovej prípojky, ktorým stavebníkom oznámila, že proti uskutočneniu drobnej stavby plynovej prípojky na pozemku parc. č. XXX/XX a č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. nemá námietky.

12. Dňa 13. 08. 2018 bola so žalobkyňou v 1. rade na stavebnom úrade spísaná zápisnica z ústneho pojednávania a nahliadnutia do spisu a dňa 15. 08. 2018 bola spísaná so žalobcami v 1. a v 2. rade zápisnica o nahliadnutí do spisu.

13. Dňa 04. 10. 2018 podala obec Horné Lefantovce vyjadrenie, v ktorom potvrdila, že rozostavaná stavba rodinného domu na parc. č. XXX/XX a č. XXX/XX v katastrálnom území U. A. je v súlade s územným plánom obce a nie je v rozpore s verejnými záujmami a obec súhlasí s vydaním dodatočného stavebného povolenia pre uvedenú rozostavanú stavbu,

14. Dňa 08. 10. 2018 vydala obec Horné Lefantovce súhlas na povolenie stavby malého zdroja znečisťovania ovzdušia (stacionárne spaľovacie zariadenie - závesný kondenzačný kotol na zemný plyn).

15. Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. podala dňa 19. 02. 2019 vyjadrenie k projektu stavby kanalizačnej prípojky, ktorý bol pripojený k tomuto vyjadreniu.

16. Dňa 05. 03. 2019 bola spísaná zápisnica vo veci vykonania miestnej ohliadky stavby (vykonanie štátneho stavebného dohľadu).

17. Obec Horné Lefantovce (príslušný stavebný úrad) ďalej vydala
- dňa 18. 03. 2019 oznámenie k ohláseniu drobnej stavby, ktorým stavebníkom oznámila, že proti uskutočneniu drobnej stavby (kanalizačná prípojka na pozemku parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A.) nemá námietky,
- dňa 22. 03. 2019 oznámenie k ohláseniu drobnej stavby, ktorým stavebníkom oznámila, že proti uskutočneniu drobnej stavby (vodovodná prípojka na pozemku parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A.) nemá námietky.

18. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. vydala dňa 27. 03. 2019 vyjadrenie k existencii telekomunikačných vedení.

19. Dňa 06. 05. 2019 stavebný úrad vydal doplnenie oznámenia o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní zo dňa 17. 05. 2018 (o zrealizované stavebné práce, ktoré boli zistené na štátnych stavebných dohladoch), v ktorom je popísané štádium rozostavanosti a stavebné práce na dokončenie stavby s tým, že verejné časti prípojok kanalizačnej, vodovodnej a plynovej boli povolené na základe oznámenia k ohláseniu drobnej stavby, vydané obcou Horné Lefantovce. Následne žalobcovia nahliadali do administratívneho spisu a podali vyjadrenie zo dňa 15. 05. 2019 a 27. 05. 2019 k doplneniu oznámenia.

20. Stavebný úrad vydal stavebné povolenie č. SP o184/2015-051-Po zo dňa 19. 06. 2019, ktorým povolil stavbu (novostavba) rodinný dom v rozsahu stavby: rodinný dom na parc. č. XXX/XX v katastrálnom území U. A., splašková kanalizácia - domová časť, vodovodná prípojka - domová časť, elektrická prípojka, plynová prípojka - domová časť. Zároveň stavebný úrad uviedol navrhované umiestnenie stavby (osadenie stavby rodinného domu od hraníc susedných pozemkov, osadenie stavby rodinného domu od stavieb na susedných pozemkoch a výškové osadenie stavby). Pre dokončenie stavby rodinného domu stanovil podmienky v bode 1 až 10 a ďalšie podmienky v bode 11. Zároveň rozhodol o námietkach, pripomienkach a podmienkach účastníkov konania, teda o námietkach žalobcov v 1. a 2. rade (ktoré boli doručené stavebnému úradu dňa 17. 07. 2015) pod č. 1 až 6 a pripomienke pod č. 1 tak, že im nevyhovelo, pričom vyhovelo pripomienke pod č. 2. Ďalej nevyhovelo ani námietkam pod č. 1 až 3 uvedeným v doplnení námietok zo dňa 21. 07. 2015. a ani námietkam, ktoré boli podané na základe oznámenia zo dňa 11. 04. 2019 a námietkam zo dňa 27. 05. 2019.

21. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa v 1. rade odvolanie zo dňa 09. 07. 2019 a žalobca v 2. rade podal odvolanie zo dňa 21. 07. 2019. K odvolaniam podali stavebníci vyjadrenie zo dňa 06. 08. 2019.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

22. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2019/041237-002 zo dňa 21. 10. 2019 zamietol odvolania žalobcov a rozhodnutie obce Horné Lefantovce č. SP o184/2015-051-Po zo dňa 19. 06. 2019 potvrdil.

23. V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne opísal celý priebeh administratívneho konania tak, ako je tento uvedený v predchádzajúcej časti tohto rozsudku (1. až 20. bod), obsah námietok žalobcov zo dňa 17. 07. 2015 a 21. 07. 2015, obsah ich námietok podaných v auguste 2018 a v máji 2019. Bol toho názoru, že stavebný úrad sa s týmito námietkami zaoberal a zamietol ich, čo v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 19. 06. 2019 i odôvodnil.

24. V ďalšej časti žalovaný uviedol obsah odvolania žalobkyne a žalobcu proti stavebnému povoleniu. Konštatoval, že preskúmal napadnuté rozhodnutie a kompletný spisový materiál vo veci v celom rozsahu, pričom nezistil také porušenie zákonov a ich vykonávacích predpisov, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť, a preto ho ponechal v platnosti. Citoval príslušné ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 71/1967 Zb. alebo správny poriadok) s tým, že preskúmané rozhodnutie je v súlade s týmito ustanoveniami.

25. Žalovaný sa následne v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal jednotlivými námietkami žalobkyne v 1. rade v podanom odvolaní. Uviedol, že stavebný úrad v predmetnej veci správne postupoval podľa ust. § 88b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 50/1976 Zb. alebo stavebný zákon) z dôvodu, že stavebné povolenie č. SP o184/2015-008-Po zo dňa 07. 08. 2015 po potvrdení odvolacím orgánom nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 10. 2015. Po proteste prokurátora zo dňa 15. 11. 2018 stavebný úrad zrušil rozhodnutie č. SP o 184/2015-027-Po zo dňa 07. 08. 2018, ktorým podľa ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušil stavebné konanie o žiadosti na vydanie stavebného povolenia na stavbu „rodinný dom“ až do doby právoplatného rozhodnutia vo veci stavby „rodinný dom“ uskutočnenej bez právoplatného stavebného povolenia.

K námietke žalobkyne, že stavebný úrad viedol dve konania v jednom spise, žalovaný uviedol, že stavebný úrad postupoval správne, keď rozhodnutím č. SP o184/2015-047-Po zo dňa 29. 03. 2019 (právoplatné dňa 23. 04. 2019) zastavil konanie o dodatočnom povolení rozostavanej stavby „rodinný

dom“ na pozemku parc. č. XXX/XX, XXX/XX v katastrálnom území U. A.. Z uvedeného vyplýva, že stavebný úrad zastavil konanie o dodatočnom povolení stavby a pokračoval v konaní v súlade s ust. § 88b ods. 1 stavebného zákona, teda postupoval správne a v súlade so zákonom.

Všetkým účastníkom konania bolo zaslané a doručené oznámenie označené ako „doplnenie oznámenia o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní“, v ktorom stavebný úrad uviedol rozsah stavby a štádium jej rozostavanosti. Súčasne uviedol, že verejné časti prípojok kanalizačnej, vodovodnej a plynovej boli povolené na základe ohlásenia drobnej stavby. Účastníci konania ako aj dotknuté orgány boli upovedomení, že do spisového materiálu môžu nahliadnuť v lehote do 3 pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, pričom túto možnosť využil žalobca v 2. rade, o čom svedčí aj záznam z nazerania do spisu zo dňa 27. 05. 2019. Je pravdou, ako namietajú žalobcovia, že časť projektovej dokumentácie je uvedená ako „Projekt stavby pre dodatočne stavebné povolenie“, ale žalovaný je toho názoru, že z jeho obsahu je zrejmé, že sa jedná o projekt k predmetnej stavbe po doplnení častí stavby, ktoré stavebník vykonal na stavbe počas prebiehajúceho súdneho konania. Z uvedeného teda vyplýva, že ide len o nesprávny názov projektovej dokumentácie, čo nie je také porušenie, na základe ktorého by bolo potrebné odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť.

K námietke žalobcov, že neboli oboznámení s doplnením projektovej dokumentácie, žalovaný uviedol, že oznámením o začatí konania zo dňa 06. 05. 2019 boli všetci účastníci konania a dotknuté orgány vyzvaní, aby v určenej lehote nahliadli do spisového materiálu. Pri nahliadnutí do spisového materiálu sa mali možnosť oboznámiť so všetkými podkladmi, ktoré boli stavebnému úradu predložené do spisového materiálu. Taktiež pri nahliadnutí je prítomná zamestnankyňa stavebného úradu, ktorá v prípade otázok k danej problematike, usmerní účastníkov konania, aby sa lepšie oboznámili s podkladmi predloženými stavebnému úradu.

K namietanému chýbajúcemu posúdeniu zatienenia obytných miestností rodinného domu žalobcov žalovaný citoval ust. § 6 ods. 2, 3, 4, 6, 7 vyhl. č. 532/2002 Z.z. a uviedol, že v projektovej dokumentácii je vypracované posúdenie stavby z hľadiska zatienenia v súlade s STN 734301 Ing. H. E., autorizovaným stavebným inžinierom v oblasti pozemnej stavby. V posudzovanom priečelí rodinného domu, ktoré je situované na západnú stranu sa nenachádzajú miestnosti na bývanie, ktoré podliehajú požiadavkám normy z hľadiska ich tienenia a dĺžky oslnenia. Nebytové miestnosti sa podľa tejto normy nemusia posudzovať. V závere posúdenia je uvedené, že „navrhovaný rodinný dom neovplyvňuje súčasné pomery neobytných miestností z hľadiska zatienenia ani oslnenia posudzovaného objektu. Tieto miestnosti z hľadiska oslnenia a zatienenia sa nemusia posudzovať a spĺňať podmienky vyššie uvedenej normy.“ Na základe uvedeného žalovaný uviedol, že predmetná stavba je v súlade s ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa ako vlastníčka susednej nehnuteľnosti a stavebník majú vzájomné rovnaké postavenie. Nie je možné, aby vlastník jednej nehnuteľnosti musel zabezpečiť vzdialenosť 7 m len na ťarchu svojho pozemku tak, ako si to predstavuje žalobkyňa. Z uvedených dôvodov je táto námietka právne irelevantná. K odstupovým vzdialenostiam bolo vypracované riešenie protipožiarnej bezpečnosti stavby, vypracované E.A. U., špecialistom požiarnej ochrany. Navrhovaná stavba sa nenachádza v požiarne nebezpečných priestoroch (od požiarne otvorených plôch) iných stavieb a ani v jej požiarne nebezpečných priestoroch PÚ (od požiarne otvorených plôch) sa nenachádzajú žiadne iné stavby. Z uvedeného vyplýva, že odstupové vzdialenosti sú v súlade s riešením protipožiarnej bezpečnosti predmetnej stavby.

K námietke vo veci odstupovej vzdialenosti žalovaný uviedol, že sa s ňou vysporiadal vyššie.

V súvislosti s námietkou umiestnenia predmetnej stavby „12 - 13 m pred susednú stavbu“ žalovaný poukázal na územný plán obce Horné Lefantovce, zmeny a doplnky č. 2, v textovej časti ktorého je v bode 2.4.6 Plocha zástavby pre rodinné domy uvedené, že pri výstavbe nových rodinných domov popri jestvujúcich cestách osadzovať ich na jestvujúcu uličnú čiaru, resp. 6 m od krajnice komunikácie. Predmetná stavba je teda umiestnená v súlade s územným plánom Obce Horné Lefantovce a jej posunutie tak, ako si to predstavuje žalobkyňa by bolo v rozpore, a preto stavebný úrad a ani žalovaný nemohli vyhovieť tejto námietke.

K námietke kanalizačného odvetrania žalovaný uviedol, že predmetná stavba bude napojená na verejnú kanalizáciu. Kanalizačné odvetranie nie je zakreslené, ani riešené v tejto projektovej dokumentácii, teda v tomto konaní, a preto sa ňou stavebný úrad, ani odvolací orgán nezaoberal. Žalobcovia majú možnosť podať na stavebný úrad žiadosť o prešetrenie tohto kanalizačného odvetrania, ktorý sa ním bude zaoberať v inom konaní.

Žalobkyňa namietala i umiestnenie komína a uviedla, že sa jedná o komín, na ktorý by bolo možné miesto kondenzačného kotla na plyn napojiť aj spotrebič na pevné palivo alebo obyčajný, nie kondenzačný

kotol na plyn, čo už podlieha stavebnému konaniu. V súvislosti s touto námietkou žalovaný poukázal na sprievodnú a súhrnnú technickú správu, kde je uvedené, že vykurovanie stavby je zabezpečené pomocou závesného kondenzačného plynového kotla o regulovateľnom tepelnom výkone 3,2 - 14,2 kW s odvodom spalín do komína. Vykurovanie miestností je riešené teplovodným systémom pomocou vykurovacích telies - radiátory. Ohrev teplej vody je riešený externým stojatým zásobníkovým ohrievačom o objeme 120 litrov. Stavebník bude svoju nehnuteľnosť vykurovať tak, ako je vyššie uvedené a v prípade, ak by stavebník zmenil spôsob vykurovania predmetnej stavby a stavebný úrad to zistí pri jej kolaudácii, bude sa touto zmenou zaoberať v kolaudačnom konaní.

Žalobkyňa ďalej namietala, že sa nejedná o stiesnené podmienky pri umiestňovaní predmetnej stavby na pozemku stavebníka. Odstupové vzdialenosti medzi rodinnými domami, ktoré vytvárajú medzi sebou voľný priestor, sú kritériá pre vzdialenosť medzi stavbami a od spoločných hraníc pozemkov upravené v ust. § 6 vyhl. č. 532/2002 Z.z. Minimálna vzdialenosť 7,0 m je odstupom, ktorý musí byť vždy rešpektovaný, pokiaľ nepôjde o umiestňovanie stavby v stiesnených územných podmienkach podľa ust. 6 ods. 4 a 5 vyhl. č. 532/2002 Z.z.. Ustanovenia § 6 ods. 3, 4 a 5 musia byť aplikované obdobne ako pri ostatných stavbách vždy spolu s obecnou požiadavkou uvedenou v ust. 6 ods. 1. Súčasne je vždy potrebné vyhodnotiť možnosti zastavania susedných pozemkov s cieľom vytvárania rovnocenných podmienok pre umiestnenie susedných stavieb a tiež možnosti údržby stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia. Aplikovať ust. § 6 ods. 4, 5 vyhl. č. 532/2002 Z.z. možno iba v stiesnených podmienkach, ktoré je potrebné špecifikovať v závislosti na vyhodnotení daností konkrétnej lokality a vlastností stavebného pozemku v zmysle § 5 citovanej vyhlášky. Stiesnené pomery môžu vyplývať napr. z nevhodnej polohy pozemku, jeho tvaru, veľkosti, základových pomerov, konfigurácie terénu, jeho sklonu a orientácie k svetovým stranám, z negatívneho vplyvu už existujúcej okolitej zástavby, prípadne ochranných pásiem alebo iných obmedzení vyplývajúcich z osobitných predpisov a pod. V predmetnej veci bolo vypracované posúdenie objektu z hľadiska zatienenia vypracované O.. H. E., autorizovaným stavebným inžinierom v oblasti pozemnej stavby, v závere ktorého je uvedené, že navrhovaný rodinný dom neovplyvňuje pomery neobytných miestností z hľadiska zatienenia ani oslnenia posudzovaného objektu. Tieto miestnosti z hľadiska oslnenia a zatienenia sa nemusia posudzovať a spĺňať podmienky normy č. STN 73 4301. Žalovaný konštatoval, že toto posúdenie bolo vypracované nad rámec, pretože ho je potrebné vypracovať len v prípade, ak sú v protihľahých stenách rodinných domov umiestnené okná obytných miestností.

Podľa žalovaného stavba vyhovuje aj z hľadiska protipožiarnej ochrany, ktorej záver je uvedený vyššie v odôvodnení inej námietky.

Stavba je umiestnená v súlade s územným plánom obce Horné Lefantovce, zmeny a doplnky č. 2, textová časť, kde je v bode 2.4.6 uvedené, že plocha zástavby pre rodinné domy pri výstavbe nových rodinných domov popri jestvujúcich cestách - osadzovať ich na jestvujúcu uličnú čiaru, resp. 6 m od krajnice komunikácie. Z uvedeného teda vyplýva, že predmetná stavba je umiestnená v súlade s územným plánom obce Horné Lefantovce. Vzhľadom na územný plán obce, príslušné ustanovenia stavebného zákona a vyhlášky č. 532/2002 Z.z. a v neposlednom rade aj na rozmery, tvar a orientáciu pozemku a aj okolitú zástavbu, nebolo možné umiestniť stavbu inak.

K námietke žalobkyne, že s jej námietkami a námietkami žalobcu v 2. rade podanými dňa 01. 06. 2018 a dňa 08. 06. 2018 sa stavebný úrad nezaoberal, žalovaný uviedol, že tieto námietky sú obsahovo obdobné, ako boli podané vyššie a žalovaný ako odvolací správny orgán sa s nimi vyššie vysporiadal. Chyby v písaní dátumov sú formálnymi chybami rozhodnutia a nemajú žiadny vplyv na jeho obsah a posúdenie stavby a táto nesprávnosť nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia.

26. V súvislosti s námietkou žalobcu v 2. rade ohľadne umiestnenia rozvodu plynu 0,5 m od hranice pozemkov, a teda od stavby plotu susedného pozemku žalovaný citoval ust. § 72 a nasl. zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. vo svojom vyjadrení pre stavebné konanie k plynovému zariadeniu a k umiestneniu stavby neplynárenského charakteru z hľadiska bezpečnostného a ochranného pásma jestvujúcich plynárenských zariadení č. TD/995/NR/BCh/2015/PP zo dňa 18. 03. 2015, rozsah posudzovaných PZ - STL prípojka, regulátor plynu, meradlo (dimenzia: D32/2,0 m, budúci prevádzkový tlak: 100 kPa/2 kPa) posúdila navrhovanú dokumentáciu pre stavebné povolenie v zmysle stavebného zákona z hľadiska technického riešenia plynifikácie podľa vyhlášky č. 508/2009 Z.z. a platných noriem, z hľadiska umiestnenia stavby vo vzťahu k existencii plynárenských zariadení podľa ust. § 79 a § 80 zákona o energetike a s navrhovanou stavbou súhlasí za predpokladu dodržania podmienok uvedených vo vyjadrení. Spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. vo svojom vyjadrení k umiestneniu neplynárenskej stavby

(domový rozvod plynu) uviedla, že nemá pripomienky, avšak žiada dodržať ochranné a bezpečnostné pásmo existujúcich plynárenských zariadení. Vyjadrenie stráca platnosť, ak sa realizácia nezačne do 18. 03. 2017. Z uvedeného teda vyplýva, že ochranné a bezpečnostné pásmo má plynárenské zariadenie v súlade s ust. §§ 79 a 80 zákona o energetike. Neplynárenská stavba (domový rozvod plynu) nemá ochranné a bezpečnostné pásmo.

Ďalej žalovaný uviedol, že stavebný úrad povolil stavbu s odkanalizovaním do žumpy, hoci ešte pred vydaním rozhodnutia bola na pozemku zriadená kanalizačná prípojka do funkčnej verejnej kanalizácie. V sprievodnej a súhrnnej technickej správe pre predmetnú stavbu je v časti zdravotníka uvedené, že napojenie zariadení je z rozvodu studenej vody pomocou novej prípojky z verejného vodovodu cez vodomermi šachtu a ich odkanalizovanie pomocou novej kanalizačnej prípojky do verejnej kanalizácie. Z uvedeného teda vyplýva, že odkanalizovanie bude riešené pomocou kanalizačnej prípojky do verejnej kanalizácie, a preto táto námietka je irelevantná.

Žalobca taktiež namietal, že stavebný úrad povolil umiestnenie stavby tak, že vplyvom nedodržania zákonom požadovaného odstupu minimálne 7 m je stavba vysunutá dopredu pred rodinný dom súp. č. XX, čo spôsobuje zatienenie jeho obytných izieb. Do projektovej dokumentácie nebolo doplnené posúdenie obytných miestností v rodinnom dome súp. č. XX na parcele č. XXX/XX vzhľadom na ich možné zatienenie stavbou a vzhľadom na pomery v území. K tejto námietke žalovaný uviedol, že protifaľhosť stien vzniká v tom prípade, ak by okná obytných miestností na stavbe na susednom pozemku a steny predmetnej stavby boli umiestnené v protifaľhlosti, čo v tomto konkrétnom prípade nie je. Vzdialenosti sa merajú na najkratšej spojnici medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien susediacich stavieb. Tienenie okien obytných miestností, ktoré nie sú na protifaľhlej stene so stenou predmetnej stavby sa neposudzuje podľa ust. § 6 a príslušných odsekov vyhl. č. 532/2002 Z.z.

O ostatných námietkach žalobcu v 2. rade žalovaný uviedol, že sú obdobné s námietkami žalobkyne v 1. rade a žalovaný sa s nimi vysporiadal vyššie v tomto rozhodnutí.

27. V závere svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne chyby, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, resp. výhodnejšie (priaznivejšie) rozhodnutie pre účastníka. Preto aj napriek tomu, že sa v konaní nachádzajú formálne chyby, ako napríklad nesprávny názov projektovej dokumentácie alebo chyby v písaní, nebral ich ako dôvod na zrušenie rozhodnutia, ale rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

28. V žalobe zo dňa 20. 12. 2019 žalobcovia v 1. a v 2. rade po procesnej stránke zrekapitulovali priebeh administratívneho konania. Poukázali na to, že spojené územné a stavebné konanie v predmetnej veci sa začalo na základe oznámenia zo dňa 08. 07. 2015 a v tomto konaní podali námietky. Stavebný úrad vydal rozhodnutie - stavebné povolenie zo dňa 07. 08. 2015, ktorým stavbu povolil a ich námietky zamietol. Na základe odvolaní, ktoré podali proti stavebnému povoleniu zo dňa 07. 08. 2015 vo veci rozhodoval i žalovaný, ktorý rozhodnutím zo dňa 20. 10. 2015 (v znení opravy konanej dňa 26. 10. 2015) odvolania zamietol a rozhodnutie zo dňa 07. 08. 2015 potvrdil. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 20. 10. 2015 v znení opravy zo dňa 26. 10. 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne žalovaný rozhodnutím zo dňa 14. 02. 2018 zrušil rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 07. 08. 2015 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Nové rozhodnutie (stavebné povolenie) vydal stavebný úrad dňa 19. 06. 2019, proti ktorému podali odvolania a žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím zo dňa 21. 10. 2019 odvolania zamietol a rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019 potvrdil.

29. V napadnutom rozhodnutí (stavebné povolenie) stavebný úrad opäť zamietol námietky žalobcov z roku 2015 s úplne totožným odôvodnením a znením, ako v stavebnom povolení zo dňa 07. 08. 2015, napriek tomu, že Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 jednoznačne označil toto rozhodnutie za nezákonné a nepreskúmateľné aj z dôvodu nedostatočného vysporiadania sa s námietkami, pričom zároveň uviedol, prečo takéto odôvodnenie nepostačuje. Nové rozhodnutie stavebného úradu sa neradiť vyššie označeným rozsudkom súdu, nerešpektuje vytknuté nedostatky a právny názor súdu a je teda v rozpore so zákonom.

30. V II. časti žaloby žalobcovia uviedli, že k ich námietkam podaným dňa 01. 06. 2018 a k vyjadreniu zo dňa 08. 06. 2018 sa stavebný úrad nijako nevyjadril, nezaoberal sa s nimi a neuviedol, či sa s nimi stotožnil, alebo ich zamietol. Konal teda v rozpore so zákonom a jeho rozhodnutie je nezákonné. Napriek

tomu žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 21. 10. 2019 potvrdil stavebné povolenie zo dňa 19. 06. 2019, i keď je to v rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 ako i v rozpore s predchádzajúcim rozhodnutím žalovaného zo dňa 14. 02. 2018. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 21. 10. 2019 je v rozpore so zákonom. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného, že námietky zo dňa 01. 06. 2018 a 08. 06. 2018 sú obsahovo totožné s námietkami žalobcov zapísanými do záznamu o nazretí do spisu.

Ďalšie pochybenie stavebného úradu žalobcovia videli v tom, že dokumentáciu pre dve samostatné konania (riadne stavebné konanie a dodatočné konanie) viedol v jednom spise. Pri nahliadnutí do spisu žalobcovia namietali, že je v ňom zmätok, že sa v ňom vedú dve samostatné konania, že zo spisu nie je možné jednoznačne určiť, ktorá dokumentácia v spise by tam vôbec nemala byť, lebo je podkladom k inému, v tom čase zastavenému konaniu o dodatočnom povolení stavby, ktorého žalobcovia neboli účastníkmi. Odôvodnenie stavebného úradu, že všetky dokumenty sa týkajú iba jednej stavby na pozemku parc. č. 264/42 je nepostačujúce, pretože námietka žalobcov neznala, že v spise sa nachádzajú dokumenty k inej stavbe, ale že je tam dokumentácia, ktorá sa týka iného samostatného konania a že nie je jednoznačne jasné, ktorá projektová dokumentácia bude súčasťou stavebného povolenia. Napriek tomu stavebný úrad vo svojom rozhodnutí zo dňa 19. 06. 2019 neuviedol, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom pre jeho rozhodnutie. Na konci tohto svojho rozhodnutia stavebný úrad uviedol, čo bolo podkladom pre rozhodnutie, pričom všetky dokumenty majú uvedené datovanie, okrem samotnej projektovej dokumentácie. Takéto konanie zo strany stavebného úradu možno považovať za zámerne zavádzajúce a teda v rozpore so zákonom, nakoľko nie je jednoznačne jasné, ktorá dokumentácia je podkladom k rozhodnutiu. Projektová dokumentácia stavby je neoddeliteľnou súčasťou stavebného povolenia, pričom žalobcom v tomto konaní nie je jasné, k čomu sa mali vyjadriť, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom k rozhodnutiu o stavebnom povolení a aká stavebná dokumentácia je nakoniec tá, na ktorej má byť vyznačené právoplatné rozhodnutie a ktorá je záväzná pre uskutočňovanie stavby. Či to bude pôvodná nezmenená projektová dokumentácia z roku 2015, alebo neúplná projektová dokumentácia z konania o dodatočnom povolení stavby z jesene 2018. Žalobcovia boli toho názoru, že ani žalovaný pri rozhodovaní o odvolaní jednoznačne nevedel, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom pre rozhodnutie o stavebnom povolení zo dňa 19. 06. 2019, nakoľko to nemal z akých podkladov jednoznačne zistiť, čo bolo dôvodom, pre ktorý sa nedokázal riadne vysporiadať s námietkou žalobcov. Stavebný úrad v stavebnom povolení a ani žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 21. 10. 2019 nikde neuviedli, ktorá dokumentácia je podkladom k stavebnému konaniu, ktorá má byť neoddeliteľnou súčasťou stavebného povolenia a bude vyznačená pečiatkou s právoplatným stavebným povolením. Z uvedených dôvodov sú ich rozhodnutia v rozpore so zákonom.

31. V III. časti žaloby žalobcovia uviedli, že všetky dokumenty, okrem projektovej dokumentácie, majú uvedené datovanie. Pokiaľ stavebný úrad uviedol v stavebnom povolení ako podklad pre svoje rozhodnutie vyjadrenia dotknutých orgánov z roku 2015, tak podľa názoru žalobcov musí byť projektová dokumentácia, ku ktorej sa vyjadrujú tiež z roku 2015, nie neskôr. Z tvrdení žalovaného v jeho rozhodnutí zo dňa 21. 10. 2019 však vzniká dojem, že žalovaný považuje za podklad k stavebnému povoleniu zo dňa 19. 06. 2019 projekt k dodatočnému povoleniu stavby z roku 2018, čo odôvodnil tak, že „ide len o nesprávny názov projektovej dokumentácie“. Žalobcom nie je jasné, prečo dokumentácia doplnená k zastavenému konaniu o dodatočnom povolení stavby je podľa odôvodnenia žalovaného nesprávne nazvaná, pokiaľ bola vyhotovená pre účely práve konania o dodatočnom povolení stavby. Z uvedeného vyplýva, že zrejme došlo k stavu, kedy stavebný úrad ako podklad k rozhodnutiu má dokumentáciu z roku 2015 a žalovaný možno naopak predpokladá, že podkladom pre rozhodnutie bola dokumentácia z roku 2018, nakoľko ani jeden úrad neuvádza, ktorú projektovú dokumentáciu považuje za podklad k rozhodnutiu, čo odporuje ust. § 47 odsek 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

32. V III. časti žaloby (takto sú označené dve časti žaloby) žalobcovia uviedli, že stavebný úrad sa nezaoberal ich námietkou, že projektová dokumentácia označená ako „Projekt stavby pre dodatočné povolenie“ je neúplná, chýbajú tam doklady uvedené na obálke a je tam len architektonicko-stavebné riešenie, pričom časť zdravotníctva sa v spise nenachádzala. Na základe tvrdenia žalovaného v jeho rozhodnutí zo dňa 21. 10. 2019 vzniká podozrenie, že projektová dokumentácia v spise bola manipulovaná, menená alebo dopĺňaná po ukončení stavebného konania, zvlášť, keď v projektovej dokumentácii vo výkrese A1 „Situácia“ z roku 2018 je stále zakreslené odkanalizovanie do žumpy. V máji 2019, keď obec doplnila oznámenie o stavebnom konaní, už bola v obci funkčná kanalizácia s možnosťou zriadenia prípojky, a teda stavebný úrad nemal povoliť stavbu s odkanalizovaním do žumpy,

tak ako sa uvádza v stavebnom povolení. V čase vydania oznámenia č. SP o184/2015-048-Po už nebolo ani platné vyjadrenie ZsSVz zo dňa 13. 03. 2015, ktoré stavebný úrad uviedol ako podklad pre toto rozhodnutie. ZsVS v ňom súhlasí s odkanalizovaním stavby do žumpy, čo je teda v rozpore so zákonom, pretože v júni 2019 už bola funkčná verejná kanalizácia v lokalite. Obec sa vôbec nezaoberala ani námietkou žalobcov ohľadne kanalizačného odvetrania, ktoré je vyvedené na strechu novostavby rovno pred okná obytných izieb susedného rodinného domu s. č. XX. Toto odvetranie nie je navrhnuté ani zakreslené v pôvodnej projektovej dokumentácii z roku 2015 (a bolo postavené bez platného stavebného povolenia), nie je zakreslené ani v projekte na dodatočné povolenie stavby z roku 2018, kde je napríklad doplnená terasa, ktorá bola postavená tiež mimo pôvodnej projektovej dokumentácie z roku 2015 a tiež bez stavebného povolenia. Žalobcovia namietajú proti kanalizačnému odvetraniu, nakoľko by trvalo znehodnotilo kvalitu bývania v ich dome s. č. XX. Vyjadrenie žalovaného, že kanalizačné odvetranie nie je zakreslené a riešené v tejto projektovej dokumentácii a teda sa ním nebude zaoberať, je v rozpore so zákonom.

33. V IV. časti žaloby žalobcovia uviedli, že stavebný úrad a ani žalovaný sa vôbec nezaoberali s ich námietkou proti vedeniu domovej časti plynovodu NTL pozdĺž hranice pozemkov len 0,5 m od hranice pozemkov. Výkopy pre takto blízko vedené potrubie plynovodu narušia statiku stavby plotu žalobcov. Vzdialenosť plynovodu 0,5 m od hranice pozemku, zakreslená vo výkresoch projektu je v rozpore aj so samotnou technickou správou projektu plynofikácie rodinného domu, kde projektant TZB požaduje dodržať 1 m odstup plynovodu od stavebných objektov (plot) a na každej strane výkopovej ryhy zabezpečiť manipulačný priestor 0,5 m, čo pri šírke ryhy 0,6 m a odstupovej vzdialenosti len 0,5 m od plotu nie je možné. V prípade plynovodu teda samotný projekt z roku 2015 sám sebe odporuje a NTL plynovod vo výkresovej časti projektu je nakreslený v rozpore s nariadením samotného projektanta TZB v technickej správe k plynofikácii, ale stavebný úrad napriek tomu námietku zamietol bez odôvodnenia, miesto toho, aby nariadil opraviť výkresovú časť projektu. Zamietnutie tejto námietky s tým, že projektová dokumentácia bola vypracovaná oprávnenou osobou, nerieši jej podstatu. Žalovaný sa taktiež nevysporiadal s touto námietkou, len odcitoval zákon o energetike a vyjadrenie SPP - distribúcia. Vyjadrenie SPP - distribúcia sa netýka namietanej stavby domovej časti plynovodu NTL a už vôbec nie jej vzdialenosti od neplynárenských stavieb (plotu). Preto odvolávanie sa žalovaného na vyjadrenie SPP - distribúcia sa netýka podstaty námietky na konkrétnu situáciu v projekte pre stavebné povolenie ohľadom vedenia domovej časti plynovodu NTL a nesúlad výkresovej časti projektu s technickou správou. Stavebný úrad a ani žalovaný sa s touto námietkou žalobcov vôbec nevysporiadali.

34. V V. časti žaloby žalobcovia uviedli, že stavebný úrad ani žalovaný sa nezaoberali ani skutočnosťou, na ktorú upozorňovali v námietkach zo dňa 01. 06. 2018 a aj v liste zo dňa 19. 07. 2018, spočívajúcou v tom, že opakované stavebné konanie začalo bez toho, aby boli doplnené do technickej dokumentácie posudky, ktoré nariadil sám žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 14. 02. 2018 na základe rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017. Jedná sa konkrétne o posúdenie stacionárnych zdrojov vzhľadom na okolitú zástavbu a svetlotechnické posúdenie obytných miestností susedného rodinného domu žalobcov. Žalovaný po celý čas v tomto stavebnom konaní z neznámych dôvodov kryje a obhajuje nezákonný postup stavebného úradu, dokonca aj keď je v rozpore s jeho vlastným rozhodnutím zo dňa 14. 02. 2018. Okolitou zástavbou je v tomto prípade rodinný dom žalobcov súpisné č. XX na parc. č. XXX/XXX (predtým časť parcely č. XXX/XX). Oba tieto odborné posudky stavebníci nedoplnili, napriek tomu stavebný úrad začal opakované stavebné konanie a vydal rozhodnutie - stavebné povolenie, ktoré žalovaný potvrdil, hoci nespĺňa náležitosti určené jeho vlastným rozhodnutím zo dňa 14. 02. 2018, a teda konal teda nezákonne, nakoľko si v rovnakej veci v dvoch rozhodnutiach odporuje.

35. V VI. časti žaloby žalobcovia namietali, že oba komíny navrhovanej novostavby končia približne vo výške a blízkosti okien spálň susedného rodinného domu č. XX a je oprávnená a skutočná hrozba, že splodiny z komínov budú zadymovať tieto izby a nielen výrazne znížia pohodu bývania, ale vážne ohrozia zdravie obyvateľov domu súp. č. XX a zaťažia okolie nad prípustnú mieru. S touto námietkou sa správne orgány vôbec nevysporiadali. Stavebný úrad opäť námietku zamietol s pôvodným nezmeneným odôvodnením zo zrušeného rozhodnutia z roku 2015, že projektová dokumentácia bola vypracovaná oprávnenou osobou a stavebníci priložili súhlas obce s malým zdrojom znečistenia, čo ale nie je podstatou námietky a takéto odôvodnenie nepostačuje podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017. Rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019,

rovnako ako jeho odôvodnenie, je v rozpore so zákonom. Stavebný úrad neriešil, že takto navrhnutá novostavba nespĺňa zásady stanovené stavebným zákonom.

Vyjadrenie, že stavebníci upustili od realizácie stacionárneho zdroja na pevné palivo a stavba bude vykurovaná kotlom na zemný plyn nepostačuje. V prvom rade preto, že aj kotly na plyn majú škodlivé emisie, v závislosti od konkrétneho druhu kotla. Tiež nie je jasné, ako k takémuto záveru stavebný úrad prišiel, nakoľko v projektovej dokumentácii k stavebnému povoleniu z roku 2015 sú plánované dva komíny vhodné aj pre tuhé palivo a krb. V spise sa nenachádza žiadne vyhlásenie stavebníkov, ktoré by potvrdzovalo uvedené vyjadrenie stavebného úradu, ktorý nemá na základe akých podkladov toto tvrdiť, keďže projektová dokumentácia svedčí o opaku. Toto vyjadrenie nevysvetľuje, prečo stavebný úrad neakceptoval námietku žalobcov a sám neurčil v stavebnom povolení podmienku, že stavbu, vzhľadom na výšku a polohu komínov voči okolitej zástavbe, nie je možné vykurovať tuhým palivom alebo klasickým plynovým kotlom s vysokou teplotou spalín a vysokou hladinou škodlivých emisií. Žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie stavebného úradu, napriek tomu, že konal v rozpore s jeho vlastným rozhodnutím zo dňa 14. 02. 2018 ako i v rozpore s rozsudkom krajského súdu. Tiež nezdôvodnil zamietnutie námietky. Žalobcovia naďalej trvajú na tejto námietke, nakoľko nenamietali proti spôsobu vykurovania stavby nízkoteplotným plynovým kondenzačným kotlom, ale proti povoleniu stavby komínov s možnosťou napojenia spotrebiča na tuhé palivo a alebo plynového kotla s obsahom škodlivých splodín. To, že stavebníci postavili komín protizákonne bez stavebného povolenia, nemôže mať rozhodujúci vplyv na vysporiadanie sa s touto námietkou a jeho ponechanie v prípade, že jeho používanie počas životnosti stavby môže ohroziť zdravie obyvateľov susedného domu.

36. V VII. časti žaloby žalobcovia v 1. a v 2. rade namietali, že novostavba zatieňuje nad prípustnú mieru (vzhľadom na okolité stavby vrátane navrhovanej) niektoré obytné izby ich domu, ktoré majú okná na čele budovy, čo má za následok nielen zníženie pohody ich bývania znížením dostupnosti denného svetla (oproti navrhovanej novostavbe), ale aj zvýšenie energetickej náročnosti ich rodinného domu súp. č. XX, nakoľko sa znižujú tepelné zisky cez okná zo slnečnej energie, zvyšuje sa spotreba plynu na kúrenie a spotreba elektrickej energie potrebná na osvetlenie. Keďže stavba už stojí, toto tienenie môžu žalobcovia reálne pozorovať. S touto námietkou sa stavebný úrad ani žalovaný vôbec nevysporiadali. Žalobcovia jednoznačne v námietke tienenia uviedli, že namietajú tienenie okien do obytných izieb na prednom čele budovy, konkrétne najviac pracovňa. Rovnako tak samotný žalovaný v rozhodnutí zo dňa 14. 02. 2018 nariadil, aby stavebníci doplnili spis o svetloteknické posúdenie obytných miestností. Takýto posudok sa v projektovej dokumentácii nenachádza, napriek tomu žalovaný rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Svetloteknický posudok, ktorý stavebníci doložili posudzuje z nepochopiteľných dôvodov zatienenie okna schodiska na bočnej stene rodinného domu, čo je úplne irelevantné a nesúvisí nijako s námietkou žalobcov. Žalobcovia tienenie tejto strany domu a tohto okna nikdy nenamietali. K tieneniu obytných miestností na prednom čele susednej stavby dochádza práve preto, že novostavba nie je postavená súbežne vedľa susednej stavby, ale je vysunutá 12 - 13 m dopredu. Túto námietku tienenia je stále možné riešiť napríklad nižšou, alebo plochou strechou navrhovanej stavby. Je pravdou, že stavebníci už strechu postavili, ale postavili ju už v čase bez platného stavebného povolenia s vedomím, že porušujú stavebný zákon a nerešpektujú uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/277/2015-75 zo dňa 22. 06. 2016. So stavbou strechy a komína stavebníci preukázateľne začali až dňa 05. 07. 2016, teda 4 dni po doručení vyššie označeného uznesenia Krajského súdu v Nitre, ktorým odložil vykonateľnosť rozhodnutia č. OU-NR-OVBP2-2015/039579-002 a teda s vedomím, že stavajú bez právoplatného stavebného povolenia a v rozpore so zákonom.

37. V VIII. časti žaloby žalobcovia uviedli, že od začiatku a po celý čas namietajú umiestnenie stavby, a to z dvoch hľadísk. Nie je dodržaná minimálna požadovaná zákonná odstupová vzdialenosť rodinných domov podľa ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z. a stavba je umiestnená tak, že je vysunutá pred rodinný dom žalobcov zhruba 12 až 13 m. Z takto nevhodného a nezvyklého umiestnenia novostavby v kombinácii s nedodržaním dostatočnej odstupovej vzdialenosti medzi novostavbou a domom žalobcov súp. č. 41 potom vyplýva, že novostavba má vyššie uvedené negatívne vplyvy na rodinný dom žalobcov (tienenie, znížené energetické zisky zo slnka, dym a splodiny z komínov a zápach z kanalizačného odvetrania). Navrhnutá stavba a jej umiestnenie nie je v súlade s ust. § 47 písm. a/, j/ stavebného zákona, ani s ust. § 4 ods. 2, § 6 ods. 1, 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ani s ust. § 62 ods. 1 a s prílohou č. 9 bod 4f) k vyhl. č. 410/2012 Z.z.. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019 a rozhodnutie žalovaného zo dňa 21. 10. 2019 v rozpore so zákonom. Správne orgány mali po celý čas možnosť v stavebnom konaní a v odvolacom konaní určiť také podmienky stavebného povolenia, aby negatívny vplyv stavby na okolitú zástavbu minimalizovali, napr. znížením strechy stavby rodinného

domu, nariadením odstránenia kanalizačného odvetrania a jeho nahradením odvetrávacou hlavicou v podkroví strechy, alebo povolením len takého komína, na ktorý je možné napojiť len nízkoteplotný kondenzačný kotol.

Keďže nebolo žiadne územné konanie o umiestnení stavby, ktoré by predchádzalo stavebnému konaniu, stavebníci, resp. ich projektant si svojvoľne určili, že môžu navrhnuť stavbu len 4 m od susednej stavby a tiež jej umiestnenie na pozemku a nedodržiali tak minimálnu zákonnú odstupovú vzdialenosť 7 m od susednej stavby podľa ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z.. Stavebný úrad po celý čas tvrdil, že stavba je umiestnená podľa tohto ustanovenia uvedenej vyhlášky, čo ale nezodpovedá projektu ani skutočnosti. To, že stavba už stojí v dôsledku viacnásobného porušenia zákona v minulosti, že stavebný úrad vydal nezákonné rozhodnutie - stavebné povolenie zo dňa 07. 08. 2015, že žalovaný toto nezákonné rozhodnutie potvrdil svojim rovnako nezákonným rozhodnutím zo dňa 20. 10. 2015, že stavebníci protizákonne pokračovali v stavbe bez platného stavebného povolenia, nemôže byť dôvod na porušenie práv účastníkov konania v tomto konaní. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 21. 10. 2019 opäť neriešil, že stavebný úrad vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom, teda s ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ale zároveň v protiklade s týmto rozhodnutím tvrdil, že stavba bola umiestnená v súlade s ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., napriek tomu, že stavebný úrad uvádzal ust. § 6 ods. 3 tejto vyhlášky. Žalovaný vydal rozhodnutie o odvolaní zo dňa 21. 10. 2019 v rozpore s vlastným tvrdením, nakoľko nikde v celom svojom rozhodnutí nešpecifikoval, v čom konkrétne v tomto prípade spočívajú stiesnené podmienky, na základe ktorých by sa v tomto prípade mohlo aplikovať ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z.. Z priloženej mapky lokality je vidno, že stavba stavebníkov (označená červeným orámovaním) sa nachádza v lokalite obce s pôvodnou zástavbou, nie novou. Nová zástavba je riešená územným plánom obce. V územnom pláne obce Horné Lefantovce sú presne vyznačené lokality, ktoré tento územný plán rieši a pre ktoré sa vzťahujú obmedzenia a regulácie vyplývajúce z územného plánu, sú vyznačené červenou farbou a označené písmenom a očíslované a vymenované. Tiež z územného plánu vidieť, že tento plán nerieši lokalitu, kde sa nachádza predmetná novostavba, z čoho vyplýva, že žalovaný vo svojich odôvodneniach zavádza. Ďalej z priloženej mapky vidieť, že domy na tejto ulici na strane stavebníkov sú umiestnené v tesnej blízkosti krajnice komunikácie, maximálne vo vzdialenosti 3 m. Novšie domy sú naopak umiestnené hlbšie v pozemku aj viac ako 15 m od krajnice, podobne ako dom žalobcov, ktorý týmto v uvedenej lokalite nie je ničím výnimočný. V posledných cca 2 rokoch obec Horné Lefantovce v tejto lokalite povolila viaceré ďalšie domy osadené hlboko na pozemku, ktoré ale sú ešte v štádiu rozostavanosti, takže nie sú zakreslené na uvedenej mapke. A v neposlednom rade, sám dom stavebníkov nespĺňa uvedenú podmienku, nakoľko priečelím je ďalej ako 6 m od krajnice, ako je ostatne uvedené v stavebnom povolení (10,8 m od hranice pozemku, teda od krajnice komunikácie ešte ďalej). Z priloženej mapky ďalej vidieť, že všetky domy na tej strane ulice, vrátane žalobcov sú osadené bližšie k západnej hranici pozemku a na východnú stranu majú orientovaný vchod a teda aj väčšiu odstupovú vzdialenosť od hranice pozemkov. Jedine predmetná stavba má odstup od hranice a vchod orientovaný opačne a je natlačená na susedný rodinný dom, čím nespĺňa podmienky zastavanosti v danej lokalite a je umiestnená v rozpore aj v rozpore s ust. § 4 ods. 2 vyhl. č. 532/2002 Z.z. a s ust. § 47 písm. a/ stavebného zákona. Je teda opäť umiestnená a povolená v rozpore so zákonom.

Z priloženej mapky tiež vidieť, že stavba svojimi rozmermi ďaleko presahuje bežné rozmery stavieb v lokalite, najmä je to vidieť oproti rodinnému domu žalobcov na susednej parcele. Stavba sa vôbec svojimi rozmermi neprispôsobuje pozemku a lokalite, ako by to malo byť pri navrhovaní každej stavby, ale kvôli svojim nadmerným rozmerom obmedzuje okolitú zástavbu svojim negatívnym vplyvom, konkrétne susedný rodinný dom žalobcov. Z fotografie ďalej vidieť, že na susednom pozemku parc. č. XXX/XX, kde je odstupová vzdialenosť 3,5 m, sa nenachádza žiadna stavba a taktiež, že uvedený prázdny pozemok má šírku cca 30 m, takže ak by naozaj existovali stiesnené podmienky, predmetná stavba by pokojne mohla byť postavená priamo na hranici nezastavaného susedného pozemku, bez toho aby to ovplyvnilo zastavanosť tohto pozemku. Najbližší dom z druhej strany novostavby sa nachádza asi 40 m od hranice pozemku. Preto v tomto prípade nemožno hovoriť o stiesnených podmienkach, vyplývajúcich z okolitej zástavby, keď dom sa nachádza na pozemku o ploche 100 m², s bežnou šírkou a v susedstve je zástavba len z jednej strany a z dvoch zostávajúcich je prázdny pozemok. Preto opäť tvrdenie žalovaného o stiesnených podmienkach je zavádzajúce a nepravdivé. Žalobcovia žiadali dodržať odstupovú vzdialenosť medzi domami 7 m, pričom časť tejto vzdialenosti je už dnes na ťarchu pozemku žalobcov. Takisto boli to len žalobcovia, ktorí po celý čas od začiatku stavebného konania v roku 2015 navrhovali zmierné riešenia pre obe zúčastnené strany, ktoré ale neboli nikdy prejednané a akceptované. Neexistuje dôvod, prečo nemohla byť stavba postavená tak, aby čelá oboch rodinných domov boli zároveň, ako to navrhovali žalobcovia.

V závere žaloby žalobcovia uviedli, že stavebný úrad a žalovaný v minulosti vydali nezákonné rozhodnutie z dôvodu vlastnej nekompetentnosti a neznalosti zákonov, ktorým nezákonne povolili stavbu a teraz sa snažia zotrvať na pôvodnom rozhodnutí aj za cenu opätovného porušenia zákonov, nakoľko stavba je už sčasti postavená. Stavebný úrad zastúpený poverenou pracovníčkou, ktorá od začiatku až dodnes rieši predmetné stavebné konanie, vôbec nekoná nezaujato a v záujme všetkých účastníkov konania.

38. Žalobcovia v 1. a v 2. rade žiadali, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/041237-002 zo dňa 21. 10. 2017 ako i rozhodnutie obce Horné Lefantovce č. SP o184/2015-051-Po zo dňa 19. 06. 2019, ktoré napadnutému rozhodnutiu žalovaného predchádzalo, a to z dôvodu, že tieto rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci; sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov; zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci; skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

IV. Vyjadrenie žalovaného

39. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 05. 06. 2020 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, nakoľko jeho rozhodnutie ako i postup, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia je v súlade so zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými predpismi platnými v Slovenskej republike, najmä s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona a správneho poriadku.

40. Zotrval na tom, že námietky žalobcov v 1. a v 2. rade zo dňa 01. 06. 2018 a 08. 06. 2018 sú obsahovo totožné s námietkami, s ktorými sa správne orgány (žalovaný aj stavebný úrad) v rozhodnutiach vysporiadali. Správny orgán nie je povinný reagovať na akúkoľvek námietku uplatnenú v správnom konaní.

K námietke, že stavebníci pokračovali na stavbe domu bez platného stavebného povolenia, uviedol, že proti stavebníkom bolo vedené samostatné priestupkové konanie, ktoré nebolo predmetom tohto konania a rozhodnutia, a preto považoval túto námietku za neopodstatnenú. Bol toho názoru, že neobstojí ani námietka, že v spise stavebného úradu je zmätok, pretože sa v jednom spise vedú dve samostatné konania, nie je vôbec jasné, ktorá projektová dokumentácia je súčasťou spisového materiálu, nakoľko tohto času prebieha len jedno konanie - podľa ust. § 88b stavebného zákona a konanie o dodatočnom povolení stavby bolo právoplatne zastavené. Spisový materiál správneho orgánu prvého stupňa môže pôsobiť trochu zmätočne, ale podľa názoru žalovaného toto nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia. Projektová dokumentácia nachádzajúca sa v spise bola riadne overená stavebným úradom.

41. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcov v 1. a v 2. rade, že projektová dokumentácia nemá datovanie. Na projektovej dokumentácii nachádzajúcej sa v spise je jasne uvedené, že architektonické a stavebné riešenie stavby je zo septembra 2018 a na ostatných čiastkových projektoch je uvedený dátum 02/2015. Stanoviská dotknutých orgánov, ktoré stratili svoju platnosť boli nahradené novými stanoviskami dotknutých orgánov, takže uvedená námietka zo strany žalobcov je bezdôvodná. Podkladom pre rozhodnutie stavebného úradu bola projektová dokumentácia z roku 2018, pretože iná projektová dokumentácia (architektonické a stavebné riešenie) sa v spise nenachádza (okrem projektových dokumentácii riešiacich jednotlivé prípojky).

42. V spise stavebného úradu sa nachádza i projektová dokumentácia - časť zdravotníka a tvrdenie žalobcov o tom, že táto dokumentácia sa v spise nenachádza je nepravdivé. Vo výrokovej časti rozhodnutia stavebného úradu pri SO 02 Splašková kanalizácia - domová časť je uvedené, že splaškové vody z rodinného domu budú odvádzané potrubím PVC D125 do verejnej kanalizácie, uloženej pred pozemkom stavebníka. Žalobcovia nesúhlasia s vybudovaním žumpy, nakoľko je v obci vybudovaná verejná kanalizácia, ale zároveň tvrdia, že „pri napojení na verejnú kanalizáciu sa v nej môže hromadiť metán, ktorý je ľahší ako vzduch, jedovatý a môže unikáť cez kanalizačné odvetranie na streche“. Túto námietku považoval žalovaný za zmätočnú, keďže vlastne z nej nie je jasné, ako majú stavebníci odvádzat' splaškovú vodu, nakoľko sa žalobcom „nepozdáva ani jeden spôsob“ odvádzania splaškovej vody.

K námietke týkajúcej sa kanalizačného odvetrania žalovaný uviedol, že túto otázku upravuje vyhláška č. 532/2002 Z.z ako i slovenská technická norma č. STN 73 6760 a vetracie potrubie je naprojektované v súlade s právnymi predpismi. Podľa ust. § 36 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z. vetracie potrubie vnútornej kanalizácie nesmie byť napojené do komína, vetracieho prieduchu, inštalačnej šachty a pôjdového priestoru a musí byť vyvedené nad úroveň strechy. Tvrdenie žalobcov, že odvetranie nie je zakreslené v pôvodnej dokumentácii z roku 2015 sa nezakladá na pravde. V technickej správe - Vodovodná prípojka, Zdravotechnika je uvedené, že vetracie potrubie s označením K 1 bude vyvedené do ovzdušia 500 mm nad strechu a zároveň je zakreslené vo výkrese č. ZT5 z 02/2015. Tvrdenie žalobcov, že toto odvetranie je v podstate ako otvorená verejná kanalizácia alebo žumpa, a zápachom jednoznačne negatívne ovplyvní pohodu ich bývania je nepravdivé. Uvedené odvetranie slúži na vyrovnanie tlaku, aby v potrubíach v dome nevznikol podtlak (napr. pri spláchnutí záchodu sa cez vetracie potrubie pritiahne vzduch, aby nevznikol v potrubí podtlak). Jedná sa o technickú záležitosť, ktorá je súčasťou projektovej dokumentácie každého domu, to znamená, že uvedené vetracie potrubie musia mať aj žalobcovia.

43. K námietke žalobcov, že správne orgány sa nezaoberali s ich námietkou smerujúcou proti vedeniu domovej časti plynovodu NTL pozdĺž hranice pozemkov len 0,5 km od hranice pozemkov a že výkopy pre takto blízko vedené potrubie narušia statiku stavby plota žalobcov žalovaný uviedol, že s touto námietkou sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí a námietku považuje za neopodstatnenú.

44. Za neopodstatnenú považoval žalovaný i námietku spočívajúcu v tom, že sa správne orgány nezaoberali s námietkami žalobcov zo dňa 01. 06. 2018 a 19. 07. 2018, nakoľko s týmito námietkami sa vysporiadali vo svojich rozhodnutiach.

45. Z projektovej dokumentácie vyplýva, že stavba má len jeden komín. Stavebníci predložili súhlas Obce Horné Lefantovce č. 228/2018-002 zo dňa 08. 10. 2018 na povolenie malého zdroja znečisťovania ovzdušia - stacionárne spaľovacie zariadenie - závesný kondenzačný kotol Buderus Logamax plus GB 172-17. Z uvedeného vyplýva, že stavba bude vykurovaná výlučne kondenzačným kotlom, čím bolo v podstate vyhovené námietke žalobcov. Žalobcovia nie sú správnym orgánom, resp. dotknutým orgánom, aby určovali susedom podmienky ako majú stavať rodinný dom, resp. aký komín majú stavebníci postaviť. Z týchto dôvodov považoval žalovaný za neopodstatnenú i námietku žalobcov týkajúcu sa umiestnenia stavby a z toho plynúce umiestnenie komínov a vykurovanie stavby a nesúhlasil s tvrdeniami uvádzanými žalobcami v žalobe.

46. K námietke tienenia žalovaný uviedol, že sa s ňou vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Tepelnotechnický výpočet stavby sa určite neprojektuje na základe slnečnej energie ale na základe výpočtov príslušných noriem. Ustanovenie, ktoré uvádzajú žalobcovia (§ 47 písm. j/ stavebného zákona) stanovuje podmienky pre stavbu stavebníkov a nie žalobcov - týka sa totiž povoľovanej stavby. Na podporu svojho tvrdenia (že dochádza k tieneniu obytných miestností na prednom čele ich stavby) žalobcovia nedoložili žiadny dôkaz.

47. S namietaným umiestnením stavby sa žalovaný vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Podľa ust. § 39a ods. 4 stavebného zákona sa jednalo o spojené územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním, takže tvrdenie žalobcov, že nebolo žiadne územné konanie je nepravdivé. Zároveň je absolútne nedôvodné ich tvrdenie, že si stavebníci svojvoľne umiestnili stavbu 4 m od ich stavby. Stavba stavebníkov bola umiestnená v súlade s vyhláškou č. 532/2002 Z.z. a s rozhodnutím stavebného úradu. Na základe uvedeného považuje žalovaný námietky žalobcov za neopodstatnené v celom rozsahu.

48. V závere svojho vyjadrenia žalovaný pripustil určité pochybenia, ale mal za to, že sa nejedná o také pochybenia, ktoré by spôsobili nezákonnosť rozhodnutí žalovaného a stavebného úradu. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili chyby, ktoré nemôžu prívodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (žalobcov). Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 2 Sžp 19/2013 zo dňa 20. 08. 2014, podľa ktorého pokiaľ účastník konania (stavebník) svojim konaním nespôsobil pochybenia stavebného úradu, tak ho nemožno sankcionovať v podobe nutnosti rozhodovať o jeho právach opakovane a v podstate preniesť tak zodpovednosť stavebného úradu za nezákonnosť na stavebníka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bol žalovaný toho názoru, že žalobcovia v žalobe nepreukázali žiadne skutočnosti, nepripojili žiadne relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali ich tvrdenia uvedené v žalobe, a preto navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

49. Uznesením č.k. 11S/189/2019-179 zo dňa 30. 07. 2020 správny súd pribral za účastníkov súdneho konania v 1. až 10. rade účastníkov administratívneho konania uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, ktorým zaslal žalobcu spolu s prílohami a s výzvou, aby sa k nej vyjadrili v určenej lehote.

50. Písomné vyjadrenie zo dňa 08. 09. 2020 podala obec Horné Lefantovce. Uviedla, že stavebný úrad sa na 15 stranách svojho rozhodnutia venoval výlučne námietkam žalobcov a zodpovedal na všetky ich relevantné námietky týkajúce sa stavebného povolenia. Žalobcom taktiež bola daná možnosť, aby v plnom rozsahu nahliadli do spisu a boli im sprístupnené všetky podklady, ktoré sa v spise nachádzali. V priebehu konania boli v obci vybudované verejné rozvody inžinierskych sietí, povolené na základe oznámenia k ohláseniu drobnej stavby, ktoré boli stavebníkmi na stavebný úrad predložené a sú súčasťou spisu.

K namietanému umiestneniu komína obec uviedla, že stavebníci predložili k stavebnému konaniu projektovú dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou, ku ktorej sa písomne vyjadril distribútor SPP - distribúcia, a.s. vo vyjadrení zo dňa 18. 03. 2015. V stavebnom povolení je stavba povolená na vykurovanie plynovým kondenzačným kotlom a taktiež bol vypracovaný tepelno-technický posudok, pričom komín je vyhotovený v zmysle projektovej dokumentácie vypracovanej v zmysle noriem a zákonov. Žalobcovia nepredložili iné posudky, ktorými by preukazovali ich tvrdenia. Osadenie stavby je v súlade s ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z. ako aj ÚPN obce Horné Lefantovce.

K namietanému zatieneniu obytných miestností obec poukázala na posúdenie objektu z hľadiska zatienenia, v ktorom je uvedené, že „v posudzovanom priečelí rodinného domu (stavba odvolateľky), ktoré je situované na západnú stranu sa nenachádzajú miestnosti na bývanie, ktoré podliehajú požiadavkám normy z hľadiska ich zatienenia a dĺžku oslnenia. Nebytové miestnosti sa podľa tejto normy nemusia posudzovať“. Zo záveru tohto posúdenia vyplýva, že navrhovaný rodinný dom neovplyvňuje súčasné pomery neobytných miestností z hľadiska ich zatienenia ani oslnenia posudzovaného objektu. Pokiaľ žalobkyňa nesúhlasila s týmto posúdením, nič jej nebránilo obstarat' si vlastné posúdenie z hľadiska zatienenia, ktoré nepredložila.

K námietke žalobcu, že nie je zjavné, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom pre vydanie rozhodnutia, obec uviedla, že pôvodné stavebné povolenie vydané na podklade projektovej dokumentácie z roku 2015 bolo zrušené. Neskôr bola vyhotovená projektová dokumentácia, v ktorej sú odzrkadlené zmeny. Stavebný úrad vychádzal z projektovej dokumentácie z roku 2018, nakoľko došlo k nej aj na základe námietok žalobcov k určitým úpravám. V spise sa musí projektová dokumentácia z roku 2015 nachádzať, keďže je súčasťou spisovej dokumentácie. Námietka je zavádzajúca nakoľko žalobca sa mal možnosť s oboma projektovými dokumentáciami oboznámiť a vzniesť relevantné námietky.

K namietanému rozvodu plynu obec uviedla, že s touto námietkou sa stavebný úrad riadne zaoberal a odôvodnil, prečo ju nepovažuje za dôvodnú. V prvom rade došlo k posunutiu rozvodu plynu, čo vyplýva z projektovej dokumentácie, preto pri vyhotovovaní rozvodu plynu na pozemku stavebníkov nedôjde k ohrozeniu statiky plotu žalobcov. Námietky ohľadom ochranného pásma rozvodu plynu sú irelevantné, nakoľko nejde o plynovod, na ktorý sa vzťahuje ochranné pásmo tak, ako to vyplýva z priloženej správy od SPP - distribúcia, a.s., ktorá je súčasťou spisového materiálu.

Kolaudačné konanie k predmetnej stavbe sa konalo dňa 21. 05. 2020, pričom na miestnej ohliadke bolo zistené, že stavba je dokončená a užívania schopná. Stavebníci predložili všetky doklady nevyhnutné na posúdenie stavby z hľadiska bezpečnosti, ochrany zdravia a životného prostredia a preukázali dodržanie podmienok, ktoré boli dané vo vyjadreniach dotknutých orgánov pre vydanie stavebného povolenia a stavba bola zrealizovaná v súlade so stavebným povolením bez zmien. Dňa 25. 05. 2020 obec povolila používanie stavby a vydala kolaudačné rozhodnutie č.j. SP o85/2020-004-Po, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 05. 2020.

51. Pribratí účastníci konania v 1. a 2. rade (stavebníci) vo vyjadrení zo dňa 08. 10. 2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu k žalobe uviedli, že žalobcovia napádajú samotný postup stavebného úradu a žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu. Ani jeden zo žalobných dôvodov uvedených v žalobe nie je daný a správna žaloba sa javí ako neopodstatnená.

V ďalšej časti svojho vyjadrenia pribratí účastníci konania reagovali na jednotlivé námietky žalobcov v 1. a v 2. rade. Boli toho názoru, že správne orgány (stavebný úrad a žalovaný) v napadnutých rozhodnutiach podrobne reagovali na všetky námietky žalobcov. Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 07. 08. 2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2015/039579-002 pre nedostatok odôvodnenia. Stavebné povolenie obce Horné Lefantovce a napadnuté rozhodnutie žalovaného (obe vydané v roku 2019) je potrebné posudzovať ako jeden celok, ktorý spoločne dáva odpoveď na všetky námietky uvedené žalobcami. Správne orgány sa v novom konaní dôsledne riadili vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Nitre a v súlade s jeho právnym názorom o nedostatku odôvodnenia zrušených rozhodnutí, tieto vady odstránili a stavebné povolenie ako i žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného odôvodnili v zmysle záverov rozsudku krajského súdu. Námietky žalobcov podané dňa 01. 06. 2018 a vyjadrenie zo dňa 08. 06. 2018 boli obsahovo totožné s námietkami, na ktoré stavebný úrad dal odpoveď v stavebnom povolení v roku 2019. Stavebný úrad nie je povinný a rovnako ani oprávnený reagovať a vyjadrovať sa k akýmkoľvek podaniam účastníkov konania v priebehu konania o povolení stavby. O námietkach účastníkov konania sa rozhoduje až v stavebnom povolení a nie v priebehu stavebného konania.

K námietke žalobcov týkajúcej sa toho, že stavebníci pokračovali na stavbe domu bez platného stavebného povolenia stavebníci uviedli, že predmetný rodinný dom (ako základy domu, obvodové múry, vnútorné priečky, krov a strecha) postavili v čase, keď bolo platné a právoplatné stavebné povolenie zo dňa 07. 08. 2015. Je pravdou, že následne vykonali aj ďalšie práce, ktoré však súviseli so sanovaním predmetného rozostavaného rodinného domu z dôvodu obáv pred znehodnotením postavenej stavby. Bolo vykonané napr. osadenie okenných a dverných otvorov v obvodových múroch.

K tvrdenému zmätku v administratívnom spise stavebníci uviedli, že konanie o dodatočnom povolení stavby bolo právoplatne zastavené z dôvodu protestu prokurátora, ktorému obec vyhovelá. Z protestu vyplýva, že pre jednu stavbu sa má viesť jedno konanie a konanie o dodatočnom povolení stavby ani nemalo byť vedené, preto všetky doklady, ktoré boli stavebnému úradu doručené, treba považovať za doklady k stavebnému povoleniu k stavbe a nie k jednotlivým konaniam. Žalobcovia sa reálne so všetkými dokladmi založenými v spise oboznámili. Pokiaľ žalobcovia uvádzajú, že v spise je zmätok, tak tento zmätok spôsobili podávaním irelevantných návrhov.

K odkanalizovaniu stavby do žumpy stavebníci uviedli, že splaškové vody z rodinného domu budú odvádzané potrubím PVC 125 do verejnej kanalizácie uloženej pod pozemkom stavebníka. Verejná časť kanalizačnej prípojky bola povolená oznámením k ohláseniu drobnej stavby zo dňa 18. 03. 2019.

Domový rozvod plynu na pozemku stavebníkov bol vyhotovený v súlade s vyjadrením spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. a nevzťahuje sa naň žiadne ochranné pásmo od neplynárenských zariadení.

Stavba bude vykurovaná výlučne malým zdrojom znečisťovania ovzdušia - stacionárne spaľovacie zariadenie - závesný kondenzačný kotol na základe súhlasu obce Horné Lefantovce zo dňa 08. 10. 2018 na povolenie malého zdroja znečistenia. Vo vzťahu k svetlo-technickému posúdeniu obytných miestností susediaceho rodinného domu žalobcov, stavebníci poukázali na posudok vypracovaný O. H. E., z ktorého časti citovali. Uviedli, že splnili podmienky na vydanie stavebného povolenia vo vzťahu k povoleniu vykurovania rodinného domu plynovým kondenzačným kotlom. Pokiaľ žalobcovia disponujú dôkazmi alebo skutočnosťami, pre ktoré by malo byť vykurovanie plynovým kondenzačným kotlom rodinného domu stavebníkov neprípustné, takéto dôkazy mali predložiť.

Z tvrdení žalobcov (o tom, že nenamietali proti spôsobu vykurovania stavby nízkoteplotným plynovým kondenzačným kotlom, ale proti povoleniu stavby komínov s možnosťou napojenia spotrebiča na tuhé palivo alebo plynového kotla s obsahom škodlivých splodín) nie je zrejmé, čoho sa domáhajú. Stavba bola povolená na vykurovanie plynovým kondenzačným kotlom s nízkou teplotou spalín, a teda použitie iného média na vykurovanie predmetnej stavby je vylúčené. Konštrukcia komína vychádza z projektovej dokumentácie. Tieto námietky stavebný úrad ako aj žalovaný vyhodnotili správne a dostatočne ich odôvodnili.

K namietanému zatičeniu obytných izieb domu žalobcov nad prípustnú mieru a k tvrdeniam žalobcov stavebníci uviedli, že táto námietka a tvrdenia pôsobia zmaťočne a sú protichodné. Stavebníci predkladajú fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva reálne postavenie oboch objektov, a to stavby stavebníkov a rodinného domu žalobcov. V stavebnom konaní stavebníci riadne preukázali, že navrhnutá stavba spĺňa všetky kritériá stanovené právnymi predpismi aj vo vzťahu k okolitej zástavbe. Pokiaľ žalobcovia namietajú závery uvedené v predloženej svetlo-technickej posudku, mali produkovať dôkazy, ktoré preukazujú ich tvrdenia.

K umiestneniu stavby, nedodržaniu minimálnej požadovanej odstupovej vzdialenosti rodinných domov a vysunutiu stavby pred rodinný dom žalobcov stavebníci uviedli, že osadenie ich stavby reaguje na okolitú zástavbu, keďže drvivá väčšina rodinných domov sú postavené bližšie k pozemnej komunikácii.

Také osadenie stavby ako je osadený rodinný dom žalobcov je v obci Horné Lefantovce ojedinelé, teda tvrdenia žalobcov sú v tejto časti zavádzajúce. Uvedené preukazuje aj mapa predložená žalobcami, že osadenie stavby rešpektuje urbanistické zásady daného územia. K odstupovým vzdialenostiam stavebníci uviedli, že v danom prípade vzdialenosť medzi stavbou stavebníkov a žalobcov je 4 m priečne diagonálne od rohov stavieb. Nejde o vzdialenosť medzi pozdĺžnymi plochami stavieb, ale iba od ich rohov stavieb diagonálne. Pozemok stavebníkov je úzky a stavbu nebolo možné umiestniť bližšie ku komunikácii a rovnako pri umiestnení stavby vzadu na pozemku by rovnako nebolo možné dodržanie vzdialenosti 7 m medzi stavbami tak, ako to uvádzajú žalobcovia. Žalobcovia ďalej uvádzajú, že pokiaľ by stavebníci navrhli osadenie stavby rovnobežne s rodinným domom žalobcov, s osadením stavby by súhlasili a nevadila by im ani menšia vzdialenosť od stavieb, čo by nepochybne bolo menej ako 4 m a rovnako by im nevadilo ani „zadymenie, zápach z kanalizačného odvetrania a ani znížená pohoda bývania“. Toto len odzrkadľuje pohnútky žalobcov, ktorí predlžujú stavebné konanie nedôvodnými námietkami a podaniami vo vzťahu k stavebníkom, ktorých stavebné konanie trvá viac ako päť rokov. Predmetná stavba rodinného domu je dokončená a je skolaudovaná. Pribratí účastníci konania navrhli, aby súd podanú žalobu zamietol.

52. Žalobcovia v 1. a 2. rade vo vyjadrení zo dňa 01. 12. 2020 tvrdili, že žalovaný a účastníci konania v 1. a 2. rade (ďalej aj stavebníci) vo svojich vyjadreniach námietky žalobcov uvádzajú často v nesprávnom, nepravdivom alebo v nie úplnom znení a tým prekrúcajú a menia ich význam. Dôvod, prečo sa žalobca, stavebníci a obec Horné Lefantovce tak bránili tomu, aby bol v stavebnom konaní doložený správny svetlo-technický posudok okien obytných izieb na prednej stene rodinného domu žalobcov je pravdepodobný a viditeľný na fotografiách oboch stavieb, ktoré predložili k svojmu vyjadreniu stavebníci. Na týchto fotografiách ako jednoznačný dôkaz vidieť zatienenie oboch obytných izieb na prízemí rodinného domu žalobcov strechou stavby stavebníkov. Rovnako na nich vidieť, že okná novostavby stavebníkov sú v tom istom čase osvetlené slnečným svetlom.

Celé stavebné konanie ústiace do druhej žaloby je obrazom súčasného právneho stavu, keď je možné aby žalovaný, stavebníci a obec Horné Lefantovce po celý čas beztrešne konali v rozpore so zákonom a týmto spôsobom dosiahli až kolaudáciu stavby a žalobcovia ako účastníci konania po celý čas trpezlivo konajú v súlade so zákonom a päť rokov sa nevedia domôcť svojich základných práv na ochranu zdravia a zdravého bývania, napriek tomu, že krajský súd rozhodol v ich prospech pri prvej žalobe.

Stavebníci vo vyjadrení zo dňa 08. 08. 2019 v odvolacom konaní uviedli mnohé ničím nepodložené nepravdy, domnienky a špekulácie vrátane šírky pozemku žalobcov. Skutočnosť je taká, že pozemok stavebníkov je o 1,5 m širší ako pozemok žalobcov. Rodinný dom žalobcov je existujúcou okolitou zástavbou, postavenou skôr ako si stavebníci kúpili pozemok v susedstve tohto rodinného domu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdí, že podkladom pre stavebné povolenie je projektová dokumentácia pre dodatočné povolenie stavby z roku 2018, nakoľko iná sa vraj v spise nenachádza. Následne však nižšie odkazuje na výkres z projektovej dokumentácie z roku 2015, ktorý tiež nesie pečiatku právoplatného rozhodnutia č. SPo184/2015-051-Po o povolení stavby stavebníkov. Toto a vyjadrenia stavebného úradu len potvrdzujú oprávnenosť námietky žalobcov, že v stavebnom konaní nebolo od začiatku jasné, čo má byť podkladom pre stavebné rozhodnutie. V súvislosti s touto námietkou žalobcovia poukázali na konkrétne označenú dokumentáciu (1. Spisový obal pre dodatočné stavebné povolenie z roku 2018, 2. Spisový obal Projekt stavby pre stavebné povolenie č. 4 z roku 2015), jej obsah a pečiatky na nej. Je otázkou, ako mohol stavebný úrad na základe takejto dokumentácie určiť záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby.

Obec Horné Lefantovce vo svojom vyjadrení uviedla, že stavebníkom bolo vydané kolaudačné rozhodnutie a že stavba bola zrealizovaná v súlade so stavebným povolením bez zmien. O tejto skutočnosti sa žalobcovia dozvedeli až z vyjadrenia stavebného úradu zo dňa 08. 09. 2020 pre krajský súd. Faktom je, že stavba stavebníkov nie je postavená v súlade ani s jednou z projektových dokumentácií, ktoré sa nachádzajú v spise predloženom súdu. Stavebníci si okrem existujúceho komína postavili ešte ďalší komín určený výhradne pre kondenzačné plynové kotly a tento svojvoľne umiestnili na strane strechy susediacej s rodinným domom žalobcov v rozpore s oboma projektovými dokumentáciami, ešte bližšie k oknám do obytných izieb rodinného domu žalobcov. Existujúci murovaný komín, ktorý mal pôvodne slúžiť na pripojenie kondenzačného kotla, si ale ponechali a tento komín končí vo výške okien obytných izieb rodinného domu žalobcov, pričom je vzdialený od nich len cca 6 až 7 m a stavebníci si k nemu môžu pripojiť spotrebič na pevné palivo a spalinami z neho prakticky znemožniť obývanie oboch izieb (spálňa a detská izba). Ďalšia zmena oproti obom stavebným projektom je, že stavebníci si svojvoľne vyviedli rúru s odvetraním kuchynského digestora priamo k oknu obytnej izby

žalobcov, cca 4,5 m od neho. Týmto svojvoľnými zmenami na stavbe stavebníci zväčšili negatívny vplyv ich stavby na susedný rodinný dom žalobcov.

Žalobcovia predpokladali, že vzhľadom na uvedené a zvonka viditeľné zásadné zmeny na stavbe stavebníkov oproti obom projektovým dokumentáciám budú prizvaní ako účastníci kolaudačného konania, nakoľko žiadne konanie o zmene stavby pred jej dokončením podľa ust. § 68 zákona č. 50/1976 Zb. neprebehlo a zmeny už boli zrealizované. Taktiež predpokladali, že v zmysle ust. § 78 ods. 4 tohto zákona stavebný úrad spojí kolaudačné konanie s konaním o zmene stavby pred jej dokončením, ale nič také sa neudialo. Žalobcovia v auguste 2020 podali na stavebný úrad námietku proti týmto zmenám a žiadali, aby boli priznaní do konania o zmene stavby pred jej dokončením alebo do kolaudačného konania. Až z vyjadrenia stavebného úradu pre správny súd sa žalobcovia dozvedeli, že stavba bola skolaudovaná bez ich účasti, pričom stavebný úrad nepravdivo uviedol, že stavba bola zrealizovaná v súlade so stavebným povolením bez zmien.

V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalobcovia poukázali na nedostatky kolaudačného konania a projektovej dokumentácie, ako i na to, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prípade, ak by stavebník zmenil spôsob vykurovania predmetnej stavby a stavebný úrad to zistí, bude sa touto zmenou zaoberať v kolaudačnom konaní. K tomuto postupu ale nedošlo a stavebný úrad sa touto zmenou v kolaudačnom konaní nezaoberal.

Ďalej žalobcovia uviedli, že žalovaný sa nezaoberal námietkou kanalizačného odvetrania nad strechou v blízkosti okien do obytných miestností ich rodinného domu, a to z dôvodu, že nie je zakreslené ani riešené v projektovej dokumentácii. Vo svojom vyjadrení však už tvrdí, že je zakreslené na výkrese ZT5 v časti zdravotníctva z roku 2015, z čoho vyplýva, že s touto námietkou sa mal zaoberať. K plynovodu uviedli, že stavebníci domáci NTL plynovod viedli úplne inou trasou, ako bola určená v projektovej dokumentácii a následne vo vzduchu pozdĺž obvodovej steny svojej novostavby, nakoľko aj plynovú prípojku umiestnili na opačnej strane pozemku ako to uvádza projektová dokumentácia. Tieto práce ale uskutočnili až po ukončení stavebného konania. Taktiež namietali, že navrhovaná stavba stavebníkov znemožňuje svojim umiestnením využívať rodinný dom žalobcov tak, ako bol navrhnutý a znižuje solárny zisk z okien na priečelí domu v dôsledku zatienenia. Ďalšie nepravdivé tvrdenie stavebníkov sa týka vzdialenosti medzi stavbami. Obe stavby navzájom susedia, majú súbežnú stenu cca 2 m a ďalšie 3 m je terasa stavebníkov. Kolmá vzdialenosť stien je 4 m. Týmto tvrdeniami mohli uviesť žalovaného pri jeho rozhodovaní do omylu.

Pri nahliadnutí do spisu žalobca zistil, že sa v ňom nachádza časť dokumentu Územný plán obce Horné Lefantovce zmeny a doplnky č. 2 z roku 2011, ale len úvodná strana a strany 21 a 22. Dokument ZaD č. 2 Územný plán Horné Lefantovce je tvorený textovou a grafickou časťou (výkresy), ktoré neboli do spisu priložené. Lokalita obce Horné Lefantovce, kde sa nachádza novostavba stavebníkov a rodinný dom žalobcov nie je predmetom riešenia dokumentu ÚP Horné Lefantovce ZaD č. 2/2011 a ten, kto priložil túto prílohu do spisu len so stranami 21 a 22, zavádzal a manipuloval dôkazy a mohol žalovaného uviesť do omylu pri rozhodovaní o odvolaní.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti boli žalobcovia toho názoru, že zistenie skutkového stavu nebolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a na vydanie rozhodnutia o odvolaní. Stavebné povolenie bolo vydané bez jednoznačne určených záväzných podmienok uskutočnenia stavby stavebníkov v podobe nejasnej a nejednoznačnej projektovej dokumentácie a žalobcom je znemožnená aj možnosť domáhať sa ochrany svojich práv prípadným napadnutím kolaudačného rozhodnutia, nakoľko v spise neexistuje riadne overená stavebná dokumentácia a nie je možné určiť, na základe akej projektovej dokumentácie bola stavba stavebníkov povolená a následne skolaudovaná.

VI. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

53. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“), preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2019/041237-002 zo dňa 21. 10. 2019 ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu (bez nariadenia pojednávania, nakoľko nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v ust. § 107 ods. 1 SSP na to, aby vec prejednal s nariadením pojednávania) a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 19. 06. 2019 (čoho sa žalobcovia v 1. a v 2. rade taktiež domáhali v zmysle ust. § 191 ods. 3 SSP) je potrebné zrušiť podľa s ust. § 191 ods. 1 písm. e/ SSP (teda z dôvodu, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci) a vec vrátiť správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozsudok v predmetnej veci správny súd verejne vyhlásil dňa 28. 09. 2021 pri dodržaní podmienok podľa ust. § 137 ods. 4 SSP.

54. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5, 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na svojom webovom sídle, ak ho majú zriadené alebo aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.

Podľa § 14 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Podľa § 21 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

Na ústne pojednávanie správny orgán prizve všetkých účastníkov konania a požiada ich, aby pri ústnom pojednávaní uplatnili svoje pripomienky a námety. Osobitné zákony ustanovia, v ktorých prípadoch sa na neskôr uplatnené pripomienky a námietky neprihliada; na túto skutočnosť musia byť účastníci konania výslovne upozornení.

Ústne pojednávanie je neverejné, pokiaľ osobitný zákon alebo správny orgán neustanovia inak.

Podľa § 32 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správne orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správne orgánu dokladovať.

Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa § 33 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 vyššie citovaného zákona, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

Podľa § 38 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, vlastník alebo užívateľ veci je povinný predložiť správne mu orgánu predmet ohliadky alebo strpieť ohliadku na mieste.

Ohliadku nemožno vykonať alebo môže sa odoprieť z dôvodov, pre ktoré nesmie byť vylúchnutý alebo je oprávnený odoprieť výpoveď svedok.

Na miestnu ohliadku správny orgán prizve účastníka konania a toho, kto je oprávnený predmetom ohliadky nakladať.

Podľa § 41 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávaní veci je nevyhnutná.

V predvolaní správny orgán upozorní na právne následky nedostavenia sa.

Podľa § 46 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

55. Podľa § 32 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej aj stavebný zákon) účinnom v čase rozhodovania žalovaného, ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

a/ rozhodnutie o umiestnení stavby,

Územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, 1fc) ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

Podľa § 39a ods. 1, 3, 4 vyššie citovaného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na

a/ stavby, ktorých podmienky na umiestnenie podrobne rieši územný plán zóny, ak je to v jeho záväznej časti uvedené,

b/ drobné stavby,

c/ stavebné úpravy a udržiavacie práce,

d/ stavby umiestňované v uzavretých priestoroch existujúcich stavieb, ak sa nemení vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru,

e/ reklamné stavby.

Stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v

území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 55 ods. 1 vyššie citovaného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 58 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. Stavebník významnej investície, diaľnice, rýchlостnej cesty alebo železničnej dráhy preukazuje, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 pred vydaním stavebného povolenia. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene. Podľa § 61 ods. 1, 2, 3, 6 vyššie citovaného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná. Od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

Stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

Stavebný úrad upovedomí dotknuté orgány vždy jednotlivo. Tieto orgány sú povinné oznámiť svoje stanovisko v rovnakej lehote, v ktorej môžu uplatniť svoje námietky účastníci konania. Ak niektorý z orgánov štátnej správy potrebuje na riadne posúdenie dlhší čas, predĺži stavebný úrad na jeho žiadosť lehotu pred jej uplynutím. Ak dotknutý orgán v určenej alebo predĺženej lehote neoznámí svoje stanovisko k povoľovanej stavbe, má sa za to, že so stavbou z hľadiska ním sledovaných záujmov súhlasí.

Podľa § 62 ods. 1, 3, 4 vyššie citovaného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, a/ či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,

b/ či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, 4a)

c/ či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,

d/ či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania,

e/ či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

Stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

Ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

Podľa § 66 ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný

úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

a/ umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,

b/ ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,

c/ dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,

d/ lehotu na dokončenie stavby,

e/ plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete,

f/ stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou,

g/ použitie vhodných stavebných výrobkov, 1k)

h/ povinnosť oznámiť začatie stavby.

Podľa § 88b ods. 1 vyššie citovaného zákona, ustanovenia § 88a ods. 1 až 6 sa nevzťahujú na konanie o stavbách, pri ktorých bolo zrušené právoplatné stavebné povolenie z dôvodu, že bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. 8a) Na opakované konanie o žiadosti o stavebné povolenie sa primerane vzťahujú § 58 až 66.

Podľa § 140 vyššie citovaného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 140a ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, dotknutým orgánom podľa tohto zákona je

a/ orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí,

b/ obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice alebo rýchlostnej cesty,

c/ vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis. 15)

Dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Podľa § 140b ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Dotknutý orgán je viazaný obsahom svojho predchádzajúceho záväzného stanoviska, ktoré vo veci vydal; to neplatí, ak došlo k zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán záväzné stanovisko vydal, alebo k podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal. Ak dotknutý orgán vydá neskoršie záväzné stanovisko, uvedie v ňom, či jeho predchádzajúce záväzné stanovisko sa neskorším záväzným stanoviskom potvrdzuje, dopĺňa, mení alebo nahrádza s uvedením dôvodov podľa zákona.

56. Podľa § 6 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného, vzájomné odstupky stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia

umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

V stiesnených územných podmienkach možno vzdialenosť medzi rodinnými domami znížiť až na 4 m, ak v žiadnej z protihľých častí stien nie sú okná obytných miestností; v týchto prípadoch sa nevyžaduje dodržanie vzdialeností od spoločných hraníc pozemkov podľa odseku 3.

Iné riešenia vzdialeností rodinných domov, ako sú ustanovené v odsekoch 3 a 4, možno určiť iba na podklade výpočtov a meraní preukazujúcich splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti podľa odseku 1 alebo podľa územného plánu zóny.

Vzdialenosť priečelí budov, v ktorých sú okná obytných miestností, musí byť najmenej 3 m od okraja pozemnej komunikácie; táto požiadavka neplatí pre budovy umiestňované v stavebných medzerách radovej zástavby.

Vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny.

57. Podľa § 72 ods. 1, 2 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania žalovaného, prevádzkovateľ distribučnej siete vybuduje plynárenské zariadenie vrátane hlavného uzáveru plynu, na ktoré sa odberné plynové zariadenie pripojí, na hranicu pozemku odberateľa plynu alebo na hranicu objektu odberateľa plynu, do ktorého je dodávaný plyn. Odberné plynové zariadenie je povinný zriadiť odberateľ plynu na vlastné náklady.

Odberné plynové zariadenie sa začína za hlavným uzáverom plynu a končí sa plynovými spotrebičmi odberateľa. Ak je odberné plynové zariadenie pripojené k spoločnému odbernému plynovému zariadeniu, každé odberné plynové zariadenie sa začína za uzatváracou armatúrou, ktorá ho oddeľuje od spoločného odberného plynového zariadenia. Súčasťou odberného plynového zariadenia nie je domový regulátor tlaku plynu a meracie zariadenie odberu plynu.

Podľa § 73 ods. 1 veta prvá, 2 vyššie citovaného zákona, žiadať o vybudovanie a pripojenie odberného plynového zariadenia môže iba vlastník nehnuteľnosti alebo správca nehnuteľnosti.

Prevádzkovateľ distribučnej siete je povinný zabezpečiť zapojenie a udržiavanie určeného meradla plynu a prijať nevyhnutné opatrenia potrebné na zabránenie neoprávnenej manipulácii s určeným meradlom. Podľa § 79 ods. 1, 2 písm. e/ vyššie citovaného zákona, ochranné pásma sa zriaďujú na ochranu plynárenských zariadení a priamych plynovodov.

Ochranné pásmo na účely tohto zákona je priestor v bezprostrednej blízkosti priameho plynovodu alebo plynárenského zariadenia vymedzený vodorovnou vzdialenosťou od osi priameho plynovodu alebo od pôdorysu technologickej časti plynárenského zariadenia meraný kolmo na os plynovodu alebo na hranu pôdorysu technologickej časti plynárenského zariadenia. Vzdialenosť na každú stranu od osi plynovodu alebo od pôdorysu technologickej časti plynárenského zariadenia je

e/ 1 m pre plynovod, ktorým sa rozvádza plyn na zastavanom území obce s prevádzkovaným tlakom nižším ako 0,4 MPa,

Podľa § 80 ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, bezpečnostné pásmo je určené na zabránenie porúch alebo havárií na plynárenských zariadeniach alebo na zmiernenie ich vplyvov a na ochranu života, zdravia a majetku osôb.

Pri plynovodoch s tlakom nižším ako 0,4 MPa, ak sa nimi rozvádza plyn v súvislej zástavbe, a pri regulačných staniách so vstupným tlakom nižším ako 0,4 MPa, lokalizovaných v súvislej zástavbe, bezpečnostné pásma určí v súlade s technickými požiadavkami prevádzkovateľ distribučnej siete.

58. Úlohou správneho súdu bolo na základe žalobných námietok uvedených v podanej žalobe zo dňa 20. 12. 2019 (III. časť tohto rozsudku) posúdiť správnosť postupu a právnych záverov správnych orgánov pri rozhodovaní o žiadosti stavebníkov o vydanie stavebného povolenia, ktorá bola doručená stavebnému úradu dňa 06. 05. 2015. O podanej žiadosti stavebný úrad rozhodol vydaním stavebného povolenia zo dňa 19. 06. 2019 tak, že povolil stavbu (novostavbu) rodinného domu v tam uvedenom rozsahu s popisom štádia rozostavanosti, popisom stavebných prác potrebných na dokončenie stavby a s uvedením umiestnenia stavby (osadenie stavby rodinného domu od hraníc susedných pozemkov, osadenie stavby rodinného domu od stavieb na susedných pozemkoch a výškovým osadením stavby),

príčom pre dokončenie stavby rodinného domu stanovil podmienky v bode 1 až 8, podmienky dotknutých orgánov v bode 9 a ďalšie podmienky v bode 11. Zároveň rozhodol o námietkach, pripomienkach a podmienkach účastníkov konania (žalobcov v 1. a v 2. rade) podaných v roku 2015 tak, že im nevyhoviel (okrem pripomienky č. 2, ktorej vyhoviel) a taktiež nevyhoviel ani ich námietkam podaným v roku 2019. Žalobcovia v 1. a v 2. rade podali proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol dňa 21. 10. 2019 tak, že odvolanie žalobcov zamietol a predmetné rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019 potvrdil.

59. V predmetnej veci je potrebné uviesť, že o žiadosti stavebníkov o vydanie stavebného povolenia, doručenej stavebnému úradu dňa 06. 05. 2015, stavebný úrad rozhodol stavebným povolením pod č. SP o184/2015-008-Po dňa 07. 08. 2015 (prvé rozhodnutie) tak, že povolil stavbu rodinného domu v tam uvedenom rozsahu a za tam uvedených podmienok. Na základe odvolaní žalobcov v 1. a v 2. rade vo veci rozhodoval i žalovaný, ktorý rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2015/039579-002 zo dňa 20. 10. 2015 (v znení opravy pod č. OU-NR-OVBP2-2014/039579-003 zo dňa 26. 10. 2015) odvolania žalobcov zamietol a rozhodnutie stavebného úradu pod č. SP o184/2015-008-Po dňa 07. 08. 2015 potvrdil. Na základe žaloby žalobcov tunajší súd rozsudkom č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 (v znení opravného uznesenia č.k. 11S/277/2015-181 zo dňa 21. 11. 2017) zrušil prvé rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2015/039579-002 zo dňa 20. 10. 2015 v spojení s oznámením o oprave zrejmej chyby č. OU-NR-OVBP2-2014/039579-003 zo dňa 26. 10. 2015, a to podľa ust. § 191 ods. 1 písm. e/ SSP, teda z dôvodu, že zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Tento dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci na ďalšie konanie je uvedený v bode 19, 24, 29 a 51 rozsudku vyššie označeného rozsudku tunajšieho súdu zo 04. 07. 2017 v znení opravného uznesenia zo dňa 21. 11. 2017. Následne v ďalšom konaní žalovaný svojim (v poradí) druhým rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2018/010725-002 zo dňa 14. 02. 2018 zrušil prvé rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, t.j. stavebného úradu č. SP o184/2015-008Pa zo dňa 07. 08. 2015 a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Vyššie uvedeným zrušujúcim rozsudkom tunajšieho súdu boli správne orgány v zmysle ust. § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazané a v prípade opätovného podania žaloby proti ich rozhodnutiam (v poradí druhému rozhodnutiu stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019 a v poradí tretiemu rozhodnutiu žalovaného zo dňa 21. 10. 2019) bol správny súd povinný skúmať aj to, či sa orgány verejnej správy riadili jeho právnym názorom z predchádzajúceho rozsudku. Nerešpektovanie právneho názoru súdu namietali i žalobcovia v žalobe podanej proti týmto rozhodnutiam.

Správny súd v 52. bode svojho zrušujúceho rozsudku č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 (v znení opravného uznesenia č.k. 11S/277/2015-181 zo dňa 21. 11. 2017) v zmysle ust. § 139 ods. 2 druhá veta SSP uviedol aj to, ako má správny orgán ďalej postupovať, aké úkony je potrebné vykonať, resp. ako je potrebné doplniť dokazovanie. Bol toho názoru, že okrem iného bude potrebné zistiť reálny stav a nariadiť miestne zisťovanie. Z administratívneho spisu vykonanie takéhoto úkonu, teda vykonanie miestneho zisťovania nevyplýva. Podľa ust. § 61 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby. V čase vydania druhého stavebného povolenia, t.j. dňa 19. 06. 2019, bola stavba rodinného domu stavebníkov v značnom stupni rozostavanosti (ako vyplýva zo stavebného povolenia), a preto podľa názoru správneho súdu bolo potrebné vykonať miestne zisťovanie za účelom zistenia reálneho stavu stavby a toho, či stavebníci postupovali vo výstavbe podľa predchádzajúceho právoplatného stavebného povolenia, ktoré bolo neskôr žalovaným zrušené. Potreba vykonania miestneho zisťovania vyplývala podľa názoru súdu i z charakteru a obsahu námietok, ktoré žalobcovia v 1. a v 2. rade v priebehu stavebného konania vznášali. Vykonanie miestneho zisťovania v zmysle ust. § 61 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. nenahrádza vykonanie štátneho stavebného dohľadu v zmysle ust. § 98 a nasl. tohto zákona, ktorý bol vykonaný opakovane. Štátny stavebný dohľad plní funkciu štátnej inšpekcie a jeho úlohou je zabezpečovať ochranu verejného záujmu najmä z hľadiska ochrany životného prostredia, kontrolovať dodržiavanie štátnej technickej politiky vo výstavbe a zabezpečovať dodržiavanie poriadku a disciplíny pri výstavbe. Na jeho vykonaní sa nezúčastňujú všetci účastníci stavebného konania a zo žiadneho ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. ani nevyplýva povinnosť stavebného úradu upovedomiť ich o vykonaní štátneho stavebného dohľadu, resp. im oznámiť jeho vykonanie, alebo ich predvolať na jeho vykonanie (ani v tejto veci nebolo žalobcom v 1. a v 2. rade jeho vykonanie oznámené, neboli o ňom upovedomení, ani naň predvolaní). V prípade nariadenia miestneho zisťovania by stavebný úrad musel postupovať podľa ust. § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. a účastníkom konania jeho vykonanie oznámiť, resp. ich podľa povahy veci upovedomiť o jeho vykonaní, príp. i predvolať na jeho vykonanie.

S poukazom na vyššie uvedené, potom súd posúdil námietku nerešpektovania právneho názoru správneho súdu v zrušujúcom rozsudku č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 (v znení opravného uznesenia č.k. 11S/277/2015-181 zo dňa 21. 11. 2017) za dôvodnú. Z tohto rozsudku jednoznačne vyplýva dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. 10. 2015 v znení oznámenia o oprave zrejmej chyby zo dňa 26. 10. 2015 (nedostačujúce zistenie skutkového stavu) a na tomto konštatovaní nič nemení ani skutočnosť, že v bode 30 svojho rozsudku správny súd okrem iného uviedol, že „rozhodnutiu žalovaného chýbajú podklady k vydaniu rozhodnutia, o ktoré opiera svoje rozhodnutie a preskúmateľná úvaha, a preto považuje rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov“ a v bode 49 svojho rozsudku konštatoval, že „za porušenie práva na spravodlivé konanie treba považovať i nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia“. Uvedené správny súd zdôrazňuje vzhľadom na námietku stavebníkov v ich vyjadrení zo dňa 08. 10. 2020, v ktorom ako dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného opakovane uvádzali nedostatok odôvodnenia, čo len čiastočne zodpovedá skutočnosti, pretože hlavným dôvodom zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. 10. 2015 v znení oznámenia o oprave zrejmej chyby zo dňa 26. 10. 2015 bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu (viď vyššie).

60. Za dôvodnú posúdil i námietku žalobcov uvedenú v II. časti žaloby spočívajúcu v tom, že stavebný úrad sa vo svojom rozhodnutí zo dňa 19. 06. 2019 nevyjadril k ich námietkam zo dňa 31. 05. 2018 (doručeným dňa 01. 06. 2018) a zo dňa 07. 06. 2018 (doručeným dňa 08. 06. 2018). Tieto námietky podali žalobcovia po doručení oznámenia zo dňa 17. 05. 2018 „o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní a upustenie od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania“ a v lehote uvedenej v tomto oznámení. Z ust. § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. okrem iného vyplýva povinnosť stavebného úradu rozhodnúť o námietkach účastníkov konania, a to tak, aby bolo zrejmé, či im stavebný úrad vyhovel, alebo či ich zamietol. Stavebný úrad vo svojom rozhodnutí zo dňa 19. 06. 2019 (stavebné povolenie) rozhodol o námietkach a pripomienkach žalobcov zo dňa 17. 07. 2015 (doplnených v podaní zo dňa 21. 07. 2015), ktoré podali po doručení oznámenia zo dňa 08. 07. 2015 „o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní a upustenie od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania“ a taktiež rozhodol o námietkach zo dňa 15. 05. 2019 a zo dňa 27. 05. 2019, ktoré žalobcovia podali na základe podania stavebného úradu zo dňa 06. 05. 2019 označeného ako „doplnenie oznámenia o začatí stavebného konania v spojenom územnom a stavebnom konaní č.j. SP o184/2015-018-Po, zo dňa 17. 05. 2018“. Stavebný úrad vo svojom rozhodnutí zo dňa 19. 06. 2019 na str. 11 uviedol, že tieto námietky boli podané po nahliadnutí do spisu na základe oznámenia č.j. SP o184/2015-048-Po zo dňa 11. 04. 2019, čo ale nezodpovedá skutočnosti, nakoľko v administratívnom spise sa nenachádza žiadny doklad o doručení oznámenia s týmto dátumom žalobcom v 1. a v 2. rade, ale bolo im doručené oznámenie s dátumom 06. 05. 2019 a na toto oznámenie žalobcovia reagovali v podaní zo dňa 15. 05. 2019, resp. zo dňa 27. 05. 2019. S poukazom na obsah rozhodnutia stavebného úradu zo dňa 19. 06. 2019 (stavebné povolenie) je potrebné skonštatovať, že stavebný úrad skutočne nerozhodol o námietkach žalobcov zo dňa 31. 05. 2018 a zo dňa 07. 06. 2018, čo žalobcovia v žalobe i namietali a čo jednoznačne treba považovať za pochybenie, ktoré neodstránil ani žalovaný, keď na str. 14 svojho rozhodnutia zo dňa 21. 10. 2019 konštatoval, že námietky žalobcov podané v dňoch 01. 06. 2018 a 08. 06. 2018 sú obdobné s inými námietkami, s ktorými sa už vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Toto konštatovanie žalovaného však podľa názoru správneho súdu nezodpovedá skutočnosti, a to s poukazom na obsah námietok žalobcov zo dňa 17. 07. 2015 (a ich doplnenia zo dňa 21. 07. 2015) podaných na základe oznámenia zo dňa 08. 07. 2015 o začatí stavebného konania v znení opravy zo dňa 14. 07. 2015, na obsah námietok zo dňa 31. 05. 2018 a zo dňa 07. 06. 2018 podaných na základe oznámenia zo dňa 17. 05. 2018 o začatí stavebného konania a na obsah námietok zo dňa 15. 05. 2019 a zo dňa 27. 05. 2019 podaných žalobcami na základe doplnenia oznámenia zo dňa 06. 05. 2019 (doplnenie oznámenia o začatí stavebného konania zo dňa 17. 05. 2018). Jednoznačne bolo povinnosťou stavebného úradu rozhodnúť o všetkých námietkach podaných žalobcami v priebehu stavebného konania, a pokiaľ tak neurobil, postupoval v rozpore s ust. § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.. V tejto časti žaloby (II. časť žaloby) žalobcovia namietali i nesprávne vedenie administratívneho spisu, v ktorom sa nachádzajú i listiny týkajúce sa iných konaní, ktoré sa síce týkajú rovnakej stavby, ale nie stavebného konania začatého na základe žiadosti stavebníkov doručenej stavebnému úradu dňa 06. 05. 2015. Nesprávne vedenie administratívneho spisu nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ale nepochybne spôsobuje neprehľadnosť spisu a sťažuje orientáciu v ňom, a to tak účastníkom konania ako i správne súdu. Povinnosťou žalovaného v predmetnej veci bolo predložiť správne súdu administratívny spis, ktorý sa týka stavebného konania začatého na základe žiadosti stavebníkov o vydanie stavebného povolenia, ktorá bola doručená stavebnému úradu dňa 06. 05. 2015. Správny súd si podrobne preštudoval administratívny spis, ktorý mu žalovaný predložil a zistil, že tento

spis nebol ani riadne žurnalizovaný. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a jeho ustálenú judikatúru (R 66/1998, R 22/2016). Pod administratívnym spisom správneho orgánu treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny zväzok listín týkajúcich sa veci, vrátane originálov dokladov o doručení rozhodnutia. Pod žurnalizáciou spisu treba rozumieť stav, že jednotlivé listiny nachádzajúce sa v administratívnom spise sú zoradené a číslované chronologicky podľa dátumu, kedy boli správnym orgánom vytvorené, alebo jemu doručené. Listiny, ktoré tvorili administratívny spis v predmetnej veci boli čiastočne nežurnalizované a tie, ktoré žurnalizované boli, neboli zoradené chronologicky.

Dôkazom zmätočnosti vo vedení administratívneho spisu je i zistenie, že sa v ňom nachádza dokumentácia s označením „1 architektonické a stavebné riešenie, projekt stavby pre dodatočné stavebné povolenie“ a s pečiatkou, v ktorej je uvedené, že táto dokumentácia je podkladom pre uskutočnenie stavby podľa stavebného povolenia zo dňa 19. 06. 2019. V spise sa nachádza i dokumentácia s označením „2 projekt stavby pre dodatočné stavebné povolenie“ a dokumentácia s označením „4 projekt stavby pre stavebné povolenie“ s pečiatkou, v ktorej je uvedené, že táto dokumentácia je podkladom pre uskutočnenie stavby podľa stavebného povolenia zo dňa 19. 06. 2019 a s prečiarknutou pečiatkou, v ktorej je uvedené, že táto dokumentácia je podkladom pre uskutočnenie stavby podľa stavebného povolenia zo dňa 07. 08. 2015. Podľa názoru súdu potom treba len prisvedčiť tvrdeniu žalobcov v podanej žalobe, že nie je jasné, ktorá projektová dokumentácia je súčasťou stavebného povolenia zo dňa 19. 06. 2019, nakoľko v jeho výrokovej časti nie je odkaz na žiadnu konkrétnu projektovú dokumentáciu. Z obsahu predloženého spisu nie je možné zistiť, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom pre stavebné povolenie vydané v roku 2015, podkladom pre konanie o dodatočnom stavebnom povolení a ktorá je podkladom pre stavebné povolenie zo dňa 19. 06. 2019.

61. K námietkam žalobcov v III. časti žaloby (neúplnosť projektovej dokumentácie a manipulácia s ňou, kanalizačné odvetranie), v IV. časti žaloby (vedenie domovej časti plynovou NTL pozdĺž hranice pozemkov), V. časti žaloby (nedoplnenie posudkov do technickej dokumentácie v zmysle predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia žalovaného) a v VI. časti žaloby (umiestnenie komínov na novostavbe) správny súd uvádza, že bez toho, aby bolo zrejmé, ktorá projektová dokumentácia bola podkladom pre vydanie stavebného povolenia a bez vykonania miestneho zisťovania nie je možné sa k týmto námietkam relevantne vyjadriť. Je potrebné však uviesť, že na tieto námietky mal reagovať vo svojom rozhodnutí stavebný úrad a následne i žalovaný s poukazom na konkrétnu projektovú dokumentáciu, resp. jej časť. Vzhľadom na obsah týchto námietok je nedostačujúce konštatovanie správnych orgánov, že projektovú dokumentáciu vypracovala oprávnená osoba. Argumentácia správnych orgánov vo vzťahu k námietkam žalobcov vzneseným v priebehu stavebného konania musí vyplývať z ich rozhodnutí a úlohou správneho súdu je túto argumentáciu posúdiť, nie ju vytvárať, nakoľko súd nemôže suplovať činnosť správnych orgánov pri rozhodovaní v konkrétnej veci.

62. K námietke uvedenej v VII. časti žaloby (tienenie obytných miestností) správny súd uvádza, že posudzovanie tienenia sa týka iba obytných miestností stavieb. Nie je zrejmé, na základe čoho bolo predložené posúdenie stavby z hľadiska zatienenia z novembra 2018, v závere ktorého je uvedené, že „navrhovaný rodinný dom neovplyvňuje súčasné pomery neobytných miestností z hľadiska zatienenia ani oslnenia posudzovaného objektu. Tieto miestnosti z hľadiska oslnenia a zatienenia sa nemusia posudzovať a spĺňať podmienky vyššie citovanej normy“ (t.j. normy STN 73 4301). V predmetnej veci teda bolo potrebné, vzhľadom na námietku žalobcov posudzovať, či vzhľadom na umiestnenie navrhovanej stavby stavebníkov zostanú okná obytných miestností rodinného domu žalobcov preslenené v súlade s príslušnou normou STN 73 4301. Takéto posúdenie nebolo predložené, napriek tomu, že žalovaný vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 14. 02. 2018 uviedol, že stavebný úrad vyzve stavebníkov, aby žiadosť o stavebné povolenie doplnili o svetlo-technické posúdenie obytných miestností v rodinnom dome na pozemku parc. č. XXX/XX. Vzhľadom na námietky žalobcov o tienení novostavby do okien obytných miestností na prednom čele (priečelí) ich rodinného domu a konštatovanie v posúdení stavby z hľadiska tienenia z novembra 2018 (že v posudzovanom priečelí rodinného domu sa nenachádzajú miestnosti na bývanie, ktoré podliehajú požiadavkám normy z hľadiska ich zatienenia a dĺžku oslnenia a že navrhovaný rodinný dom neovplyvňuje súčasné pomery neobytných miestností z hľadiska zatienenia ani oslnenia posudzovaného objektu) bolo podľa názoru súdu potrebné vykonať i ohľadku na mieste samom za účelom zistenia, či žalobcami namietané tienenie sa týka obytných, príp. iných miestností ich rodinného domu, resp. za účelom zistenia umiestnenia miestností v rodinnom dome žalobcov, u ktorých žalobcovia tvrdia tienenie.

63. Dôvodná je podľa názoru súdu i námietka týkajúca sa osadenia stavby rodinného domu stavebníkov a stiesnených územných podmienok. Stavebný úrad v stavebnom povolení zo dňa 19. 06. 2019 na str. 19 uviedol, že osadenie stavby je v súlade s ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z., zatiaľ čo žalovaný na str. 12 svojho rozhodnutia zo dňa 21. 10. 2019 uviedol, že stavba je v súlade s ust. § 6 ods. 4 tejto vyhlášky. Správny súd poukazuje na obsahovú rozdielnosť týchto ustanovení. Pokiaľ stavený úrad tvrdil, že osadenie stavby je v súlade s ust. § 6 ods. 3 vyhl. č. 532/2002 Z.z., nie je zrejmé, prečo určil vzdialenosť medzi rodinnými domami na 4 m. Takto možno určiť vzdialenosť medzi rodinnými domami len v stiesnených územných podmienkach podľa ust. § 6 ods. 4 vyhl. č. 532/2002 Z.z., ak v žiadnej z protiľahlých častí stien nie sú okná obytných miestností. Stiesnené územné podmienky však musia byť jednoznačne zistené a preukázané. V predložennom administratívnom spise sa nenachádza žiadna listina, z ktorej by bolo možné vyvodiť stiesnené územné podmienky a tieto nevyplývajú ani z geometrického plánu na zameranie rozostavanej stavby p. č. 264/207 zo dňa 29. 10. 2018, ani z kópie katastrálnej mapy zo dňa 19. 03. 2015, ale ani z rozhodnutia žalovaného. Správny súd poukazuje na skutočnosť, že na pozemku parc. č. XXX/XX, ktorý je taktiež susedným pozemkom k pozemku stavebníkov parc. č. XXX/XX nie je zakreslená žiadna stavba. Pokiaľ sa pomery v priebehu rokov na tomto susednom pozemku zmenili, bolo potrebné o tom predložiť aktuálnu dokumentáciu a stiesnené územné podmienky riadne odôvodniť, pretože znížiť vzdialenosť medzi rodinnými domami až na 4 m možno len v stiesnených územných podmienkach za splnenia ďalšej podmienky (ak v žiadnej z protiľahlých častí stien nie sú okná obytných miestností). Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia (str. 13) príkladom uvádza i ďalšie skutočnosti, z ktorých môžu vyplývať stiesnené územné podmienky, ale o žiadnej z nich netvrdí, že spôsobuje stiesnené územné podmienky práve v tejto veci. Zo žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov nevyplýva žiadna skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť stiesnené územné podmienky v situácii, keď podľa dokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise, sa na susednom pozemku parc. č. XXX/XX nenachádza žiadna stavba. Žalobcovia v tejto časti žaloby (VIII.) namietali i to, že územný plán obce, na ktorý sa žalovaný odvoláva, nerieši lokalitu, kde sa nachádza novostavba stavebníkov. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia skutočne konštatoval, že predmetná stavba stavebníkov je umiestnená v súlade s územným plánom obce Horné Lefantovce. Toto jeho konštatovanie je minimálne predčasné, nakoľko v administratívnom spise sa územný plán obce nenachádza a teda uvedené konštatovanie žalovaného nemá oporu v predložennom spise a nie je možné, aby k takejto námietke súd zaujal právny názor a svoje stanovisko. Taktiež nie je žiadnym spôsobom preukázané, či územný plán rieši aj lokalitu, v ktorej sa predmetná stavba nachádza.

64. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 21. 10. 2019 ako i správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 19. 06. 2019 (čoho sa žalobcovia taktiež domáhali) podľa ust. § 191 ods. 1 písm. e/ SSP v spojení s ust. § 191 ods. 3 písm. a/ SSP, nakoľko zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na to, aby súd mohol vec posúdiť. Táto skutočnosť bola i dôvodom na vrátenie veci správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa ust. § 191 ods. 4 SSP.

65. V ďalšom konaní bude správny orgán prvého stupňa podľa ust. § 191 ods. 6 SSP viazaný právnym názorom súdu uvedeným v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 11S/277/2015-143 zo dňa 04. 07. 2017 (v znení opravného uznesenia č.k. 11S/277/2015-181 zo dňa 21. 11. 2017) a doplní dokazovanie tak, ako je to uvedené v označenom rozsudku súdu ako i v tomto rozsudku. V tejto súvislosti správny súd poukazuje i na zrušujúce rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. 02. 2018 a jeho závery, resp. právny názor, ktorým je prvostupňový správny orgán viazaný a v ďalšom konaní sa ním bude stavebný úrad riadiť a vykonať, resp. doplní dôkazy v zmysle záverov tohto rozhodnutia. Viazanosť právnym názorom platí iba za predpokladu, že počas nového prejednania nevyjdú najavo nové skutočnosti, ktoré odvolaciemu orgánu neboli známe.

V prvom rade ale stavebný úrad chronologicky usporiada a zažurnalizuje celý administratívny spis, týkajúci sa stavebného konania začatého na základe žiadosti stavebníkov doručenej dňa 06. 05. 2015. Podľa názoru súdu bude potrebné vzhľadom na to, že stavba je už skolaudovaná, vyšpecifikovať, označiť, príp. doplniť všetky zložky projektovej dokumentácie, podľa ktorej stavebníci svoj rodinný dom postavili (a ktorá bola podkladom pre vydanie stavebného povolenia zo dňa 19. 06. 2019) ako i územný plán obce Horné Lefantovce. Vzhľadom k tomu, že stavebníci predkladali projektovú dokumentáciu k stavebnému povoleniu zo dňa 07. 08. 2015 a potom i k stavebnému povoleniu zo dňa 19. 06. 2019 bude potrebné ju takto rozčleniť. V každom štádiu stavebného konania musí byť zrejmé, aká projektová dokumentácia (jej zložky, obsah a rozsah) je predmetom stavebného konania. Následne bude potrebné postupovať podľa ust. 61 ods. 1, 2 zákona č. 50/1976 Zb., t.j. okrem iného nariadiť a

vykonať miestne zisťovanie za účelom podrobného zistenia reálneho stavu i s poukazom na potrebu posúdenia stiesnených územných podmienok a ďalších námietok žalobcov (týkajúcich sa osadenia rodinného domu stavebníkov, komínov, odvetrávania, plynovej prípojky, meracieho zariadenia, atď.) ako i zistenia orientovania obytných miestností v rodinnom dome žalobcov. V prípade, ak sa obytné miestnosti v rodinnom dome žalobcov nachádzajú na priečelí ich rodinného domu a sú tienené rodinným domom stavebníkov bude potrebné dať vypracovať posúdenie tienenia obytných miestností. S poukazom na tvrdenie žalovaného, že v spise sa nachádza vyjadrenie SPP - distribúcia, a.s. zo dňa 18. 03. 2015 správny súd uvádza, že medzi predloženými neusporiadanými listinami sa takéto vyjadrenie nenachádza, a preto súdu ani nie je známe, čo je obsahom tohto vyjadrenia.

Po vykonaní všetkých týchto úkonov a zistení skutkového stavu veci správny orgán prvého stupňa vo veci rozhodne, pričom zároveň rozhodne o všetkých námietkach, ktoré účastníci stavebného konania v jeho priebehu vzniesli, teda i o nových námietkach, ak ich žalobcovia podajú a s každou námietkou bude potrebné sa riadne vysporiadať po obsahovej stránke, nielen s odkazom na príslušné ustanovenie právneho predpisu, resp. odkazom na to, že projektovú dokumentáciu vypracovala oprávnená osoba. Vypracovanie projektovej dokumentácie oprávnenou osobou vyplýva zo zákona, ale či je i vypracovaná podľa príslušných ustanovení zákona a či stavebníci podľa nej aj postupujú, musí preskúmať stavebný úrad v stavebnom konaní, ktoré sa končí vydaním rozhodnutia.

66. O trovách konania žalobcov v 1. a v 2. rade, ktorí mali v konaní plný úspech (súd vyhovel žalobe) správny súd rozhodol tak, že im priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 175 ods. 2 SSP).

67. O trovách pribratých účastníkov súdneho konania rozhodol správny súd tak, že im nepriznal náhradu trov konania podľa ust. § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre týchto ďalších účastníkov. Správny súd uznesením č.k. 11S/189/2019-179 zo dňa 30. 07. 2020 pribral do súdneho konania účastníkov administratívneho konania (tak ako sú označení v uznesení), ale neuložil im žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by im vznikli trovy konania. Za uloženie povinnosti nemožno považovať výzvu súdu zaslanú pribratým účastníkom, aby sa k podanej žalobe vyjadrili s poučením, že ak tak neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej (ust. § 105 ods. 2 SSP). Vyjadrenie podali pribratí účastníci konania v 1. a v 2. rade (stavebníci) a obec Horné Lefantovce. V predmetnej veci správny súd nezistil ani dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné týmto pribratým účastníkom konania priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

68. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods.1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho

zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.